

Slovenija

"Materin
jezik je najdražja
dota, ki smo jo do-
bili od svojih star-
šev. Skrbno smo
ga dolžni ohrā-
niti,

olepšati in
svojim mlajšim
zapustiti. Človeški
jezik je talent, ki nam
ga je izročil Gospod
nebes in zemlje, da
bi z njim kupčevali
in napravili veliko
dobička ..."

1800 –
1862.

ANTON
MARTIN
SLOMŠEK

THOUGHTS
LETO – YEAR 39

MAREC

1990

misli

Naslovna slika: Velika noč nas prav posebno spominja na rodno grudo in praznike naše mladosti...

+ + +

MORAM priznati, da s to številko Misli nisem pohitel. Je veliko-nočna in naj bo bliže praznikov. Če bi izbral aprilsko za velikonočno, bi že zaradi nezanesljive pošte ne dospela do vas pred prazniki.

Gotovo zasledujete politični razvoj v Sloveniji, ki je tik pred volitvami, prvimi z večstrankarskim sistemom po vojni. Tudi naše Misli vas vsaj na kratko redno seznanjajo s spremembami, ki so tako nenadne, da jim sledi lahko samo dnevnik in morda tednik, mesečnik nikakor.

Koliko bodo volitve zares svobodne, bomo videli. Poznaajo se desetletja diktature in ustrahovanja. Prav je, da Slovenija v svetu podpre vse, ki se v težkih razmerah predvolilne kampanje borijo za demokratizacijo naše drage dežele pod Triglavom. Vesel sem, da je demokratična opozicija združenih strank DEMOS našla med rojaki Avstralije, zlasti Sydneya, Melbournea in Canberre, kar vredno moralno ter finančno podporo. Da imajo vsi borci za demokracijo v MISLIH iskrenega prijatelja, menda ni treba posebej omenjati, saj je naš list vsa leta prav od začetka zastopal isto stališče. Ponosen je na to in samo Bog mu daj, da bo končno le nemoteno in brez cenzure prihajal tudi preko meja drage Slovenije.

Za veliko noč se v svojih molitvah posebej spomnimo naše domovine. Priporočimo jo božjemu varstvu — potrebuje ga!

— Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. — Ustanovljen (Established) leta 1952. — Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. — Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 — Tel. (02) 853 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 — Naročnina za leto 1989 (Subscription) \$ 2.—, izven Avstralije (Overseas) \$ 16.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Poverništvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji. — Rokopisov ne vračamo. — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. — Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 — Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. je došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrz ne bo. — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena 12.— dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio - kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škrlić — Cena 12.— dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.— dolarjev. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in zadnja 28.— dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stanek Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharjskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. — Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.— dol.), topli spomini na brata. **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.— dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Blkviča na 708 straneh je izšel v Argentini. Cena broširani knjigi je 15.— dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13.— dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE — Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. — Cena 10.— dolarjev.

božje misli

in
človeške

Leto

39

Št.

3

MAREC 1990

VSEBINA:

- Pesem velikonočnih zvonov* ov
— Zora Tavčar, Trst — stran 33
Velikonočno jutro v Brdih
— pesem L. Šorli — stran 34
Tretji dan je vstal
— po Castellaniu — stran 35
Novi kristjani za nove čase
— pastirsko pismo slovenskih
škofov — stran 37
Velikonočni žegen brez šunke
— po "Božji besedi" — stran 41
Stara velikonočna
— narodna pesem — stran 41
Ob pretresih v domovini
— Slov. nar. odbor — stran 42
Nenavaden pirh — odlomek
— G. Guareschi — stran 43
Središče sv. Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 45
Izpod Triglava — stran 46
Slomšek nam govori ...
— Iz velikonočne pridige
A. M. Slomška — stran 48
Središče svetih Cirila in Metoda
v Melbourneu
— P. Bazilij — stran 50
Premakljivi svečnik — roman
— Lojze Kozar — stran 53
Naše nabirke — stran 53
Središče sv. Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 56
Z vseh vetrov — stran 58
Kotiček mladih — stran 60
Križem avstralske Slovenije
— stran 61
Resnica je kisla kot cviček —
pa se le nasmejemo — stran 64

PESEM ZVONOV

TRIJE smo v stolpu — in vseokrog

slovenska pomlad —

nenadoma — piš skrivnost — da ni v bližini sam Bog?

Vsi trije začutimo v bronu srh VELIKE NOČI

in nekdo ukaže nam: Ne lepote, resnico oznanjajte mi!

Tedaj smo začutili v sebi veliko moč,

v linah smo se razmajali, vsak svoje sporočilo nesoč.

VELIKI ZVON

Visoko na krilih vetra se dvigam v soncu pomladnem,

mojemu bronu odzvanja svet v zanosu nenadnem,

zakaj moja pesem je zmagoslavje

nad smrtjo, nad zlom in temó

in mojemu silnemu brnenju težko se srca upró.

V svetem jutru iz prsi mogočnih

oznanjujem veliko zagotovilo,

da, kar je obljubljeno, se bo ob koncu časov

v popolnosti izpolnilo:

KRISTUS JE VSTAL, Z NJIM BOSTE VSTALI TUDI VI!

Tako veličastno od obzorja do obzorja

veliki zvon zvoni.

SREDNJI ZVON

Moj glas ne oznanja samo vstajenjskega veselja,

marveč nosi v svojih nedrih veličino trpljenja,

krepični napoj iz Kristusovih ran,

v vašo samoto in bolečino poslan.

Jaz, drugi, zamišljeni in otožni zvon

prvemu temno prepevam,

kdaž ga zamolklo preglamam, kdaž komaj slišno odmevam,

zakaj jaz sem zvon, ki ne sme preslišati

ničesar v srcih ljudi:

ne sme me zamamiti ne opoj pomladnih vonjav,

ne rdečih in pisanih pirhov sijaj,

ne orgel mogočno grmenje, ne svetlo zvenenje daljav.

Moje zvonjenje bi hotelo toplo božati vse,

kateri so žalostni:

Ti, ki si dragega izgubil in več z besedo, z očmi, z dlanmi

se ti ga moč dotakniti ni,

Ti, ki ti onemoglemu ves se je svet zožil

v okenskem okviru,

VELIKONOČNO JUTRO V BRDIH

Med češnje cvetoče
in breskve in trte
Jezus gre.

Skoz jutranji mrak
mu tih je korak
kot misli, ki v noč bede.

Čakala so polja,
čakali so griči,
domovi in srca
tri dolge dni ...

Zdaj hodi med njimi
svetal, poveljčan
in milost nebeško
deli.

Kar v češnjavih gajih
je vstalo vonjav,
vse preko stezic
in rosnih trav
zbero se krog Njega
v dišeč pozdrav.

Sam Stvarnik mogočni
nad stvarstvom se čudi:
"Ta zemeljski raj! ..."

O, človek, poklekni,
ko zdaj gre v življenje!
Za križ, za vstajenje
mu hvalo daj!

Ljubka Šorli

Ti, ki vse dolge noči v težkih skrbih
prebediš v nemiru,
in vi, osamljeni, ki vam srce zaman hlasta za drobno besedo,
za nepričakovan pred vrati korak,
VAŠIH SRC SE DOTIKAM, VAŠE RANE CELIM,
V VAŠO SAMOTO HITIM,
zato tako milo – kot božanje in kot tolažba – temno zvonim.

MALI ZVON

Jaz sem mali, vsakdanji, igrivi
jutranji, poldanski, večerni zvon,
zato visoko in vedro zvenči moj bron
in ob njegovem spodbudnem zvoku vsi na delo hité.
Kar Bog stori, pravim, vse prav stori!

Le z vsem, kar ti da, ravnaj po pameti:
Ko si utrujen, počivaj, pohiti, ko se mudi.
Vzemi si čas za premislek. Kar delaš, opravi pošteno,
a znaj se povesečiti, ko je vse narejeno.
In ker si deležen božje ljubezni,

še sam z ljubeznijo razveseljuj.
Od duhovnih in gmotnih dobrin, ki jih prejemaš, daruj!
Tako vsem na uho zvonim k jutru, poldnevu, za avemarijo,
da prave poti nikoli in nikdár ne zgrešijo.

VSI TRIJE

Vsak zase drugače zvoni, a ko zazvonimo vsi,
iz naše skupne pesmi velikonočno sporočilo zveni:
KRISTUS JE VSTAL,

DA Z NJIM V VESELJE VSTANEMO VSI!
Pritrkujoč oznanjamo vsem veliko upanje: Kristus je vstal,
z vstajenjem nam up, še več, obljubo nesmrtnosti dal.

Jih slišite, zvonove slovenske?

Pravkar izzvenel je njih ton

v soncu pomladnem: "... bim, bam, bam, bom ..."

ZORA TAVČAR, Trst

Tretji dan je vstal

Po
CASTELLANIJU

EVANGELIST MARKO pripoveduje, kako so šle pobožne žene z balzamom, ki pa že ni bil več potreben, h Gospodovemu grobu, pa so ga našle praznega. In o prikazni angela, ki jim je oznanil, da je Kristus vstal, in jim ukazal, naj o tem obveste Petra ter apostole. Tega naročila one iz strahu niso izvršile. Ko jim je strah minil, ker se jim je Kristus sam prikazal, so obvestile apostole, a ti jim niso verjeli. Žene so bile: Marija Magdalena, Joana, Marija, mati Jakoba, Saloma in druge.

Najprej so videle vstalega Jezusa žene, a nihče jim ni verjel. "Kakor so reklo žene," sta povedala učenca na poti v Emavs skrivnostnemu popotniku, ko sta govorila o praznem grobu. Tedaj se je on vznejevoljil in jima rekel: "O, nespametneža!"

Kljub temu pa so se v prvi Cerkvi sklicevali na pričevanje mož, ko so govorili o Kristusovem vstajenju. Tako je storil že apostol Pavel v prvem pismu Korinčanom: "Tretji dan je vstal kakor je v pismih." Prikazal se je Kefu in potem dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot pet sto bratom hkrati, izmed katerih je še zdaj večina živih, nekateri so pa zaspali. Potem se je kakor negodniku prikazal tudi meni. . ."

Ti Izraelci so bili kaj trmoglavji: bolj so bili pripravljeni vse zanikati kakor pa videti prikazni.

Ko bi rekel, da je Kristusovo vstajenje največji dogodek v svetovni zgodovini, bi s tem le ponovil splošno trditev. A ne čisto točno, če se prav vzame.

Vstajenje ni zgodovinski dogodek, ker je n a d človesko zgodovino. S tem nočem reči, da bi pričevanja, ki jih o vstajenju imamo, ne bila strogo zgodovinska. Hočem le reči, da je vstajenje od mrtvih nenavaden dogodek, kot je nenavaden dogodek učlovečenja in vsi misteriji. Vse to je predmet vere: zgodovinski dogodki, strogo dokazljivi in ki jih ni mogoče pametno ne zanikati ne okrniti, nas vabijo k temu, da jih sprejmemo. Narediti moramo korak, bolje rečeno skok: po eni strani nujen skok, po drugi strani pa svoboden skok.

Če mi nekdo reče, da je dvakrat dve štiri, ali da je celota večja kot njen del, nisem svoboden, da bi to trditev sprejel ali zanikal: moja pamet je prisiljena, da to sprejme. Če pa mi nekdo dokazuje, da je Kristus vstal, sem svoboden, da to verjamem ali ne, pa čeprav je ta trditev tako trdno dokazana, kot sta bi-

li oni dve. Prav zato pa je naša vera zaslužna. To, kar v veri sprejemem, je nadnaravno, ne naravno.

Knjiga "Vesoljna zgodovina", ki jo je njen pisatelj predlagal za nič manj kot za berilo v vseh šolah Anglije, govori o Kristusovem vstajenju s temi besedami:

"Razum Jezusovih učencev se je potopil za nekaj časa v temo. Iznenada je vstala med njimi govorica, da Jezusovega trupla ni več v grobu, v katerega je bilo položeno, in da ga je ta in oni videl živega. Kmalu so se začeli tolažiti z mislijo, da je Kristus vstal od mrtvih, da se je mnogim prikazal in da je šel vidno v nebesa. Našle so se priče, ki so izpovedale, da so ga z lastnimi očmi videle iti v nebesa. Odhajal je skozi nebesno sinjino k Bogu . . ."

Na tak način govorijo sodobni neverniki o temeljnem dogodku krščanske vere. Dokler ostajajo pri teh splošnih trditvah, se nesmisel njihovega govorjenja ne pokaže. Ko pa hočejo pojasniti to, kar se je na veliko-nočno jutro zgodilo, tedaj si izmišljajo tako neverjetne stvari, da bi človek komaj mogel verjeti, da si to upajo: eni pravijo, da je bil Kristus v resnici živ pokopan, potem naj bi se zbudil v grobu, se rešil rjuhe in obvez, premaknil veliko skalo od vhoda v grob in zbežal nag s prebodenim srcem. Drugi pravijo, da je truplo v grobu sprhnelo, vse pa, kar so videli apostoli

in učenci, tudi na obali Galilejskega jezera, naj bi bile "vidne in slušne prevare". Te naj bi seveda imel tudi apostol Tomaž, ko je videl Jezusa. Spet drugi trdijo, da naj bi apostoli Jezusovo truplo ukradli in skrili. Evangelist Matej omenja, da "se je ta govorica razširila med Judi do današnjega dne".

Ti brezverci bi na vsak način radi razložili izredni dogodek Jezusovega vstajenja na kakšen "pameten" način. V roke vzamejo štiri evangelije in črtajo z rdečim svinčnikom vse vrstice ali odstavke, kar se jim zdi. S tem, kar jim od tega črtanja ostane, napišejo potem "Resnično Kristusovo zgodovino". Jasno je, da tako zelo lažnivim dokumentom, kot bi bili v tem primeru evangeliji, človek ne bi mogel v ničemer zaupati. Jasno je pa tudi, da bi bilo v tem primeru edino pametno zanikati celo to, da je Kristus sploh živel.

Prav do tega pa so nekateri od teh brezvercev tudi prišli.

Vendar je zanikati, da je Kristus živel, mnogo težje, kot zanikati, da so živel Julij Cezar, Napoleon Bonaparte ali Prešeren. Ker je korak v vero težko narediti, se nekateri rajši zatečejo v nesmisel.

Sveti Avguštin je v že v četrtem stoletju pisal takole: "Za nekatere ljudi je neverjetno, da bi Kristus vstal od mrtvih; dalje tudi, da bi ves svet verjel v to; pa še bolj, da bi nekaj malega ljudi, preprostih, šibkih, neučenih prepričalo o tem ves svet, celo učene in modrijane. Prvega nočejo verjeti; pri drugem nimajo druge poti kot da verjamejo; s tem pa nimajo drugega izhoda kot da dopuste tretje."

Res: brez Kristusovega vstajenja bi bil tudi obstoj Cerkve največji nesmisel.

VESELA ALELUJA !

naj zadoni v srcih vseh,
saj nam je s Kristusovim vstajenjem
zagotovljeno tudi naše vstajenje!
Obilico milosti VSTALEGA ZVELIČARJA Vam žele
Vaši dušni pastirji in slovenske sestre,
kakor tudi naši hvaležni posinovljeni misijonarji.
Enako tudi želi vsem,
posebno pa našim dobrotnikom in sotrudnikom,
uredništvo in uprava MISLI.

VESELA ALELUJA !

Novi kristjani za nove čase

Tu je predvelikonočno pastirsko pismo slovenskih škofov. Kljub nekaj malenkostnim nebitvenim izpustitvam je vsebina celotna. Prepričan sem, da bodo njene smernice koristile tudi nam izven domovine.

I. ČASI SO SE SPREMENILI – SPREMENITI SE MORAMO TUDI MI

DRAGI bratje in sestre! Po stari navadi vam vaši škofje po svoji službi kot učitelji vere in življenja po veri želimo spregovoriti pastirsko besedo za naš čas.

Po vsem svetu, posebno pa v vzhodnih evropskih deželah, kakor tudi pri nas, doživljamo močno spremenjene čase. „Časi so ljudje,“ je zapisal že sv. Avgustin. Ljudje oblikujemo čas. Dobri ljudje ustvarjajo dober čas, slabi ljudje slabega. Naš čas se je močno spremenil. Nastaja nov svet. Ni še povsem jasno, ali bo to svet vedno večje demokracije, medsebojnega sporazumevanja in spoštovanja človekove svobode in njegovih pravic, ali pa nasilja in krivic. Za nas kristjane je jasno, da je tudi nad svetom, ki nastaja, Gospodar Kristus, kakor govori duhovnik na veliko soboto, ko zarisuje križ v velikonočno svečo: „Kristus včeraj in danes, začetek in konec. Njegovi so časi in vekovi.“ Če so bili pri nas po zadnji vojni časi hudi, so vendarle tudi ti časi bili Kristusovi časi. Cerkev se v preizkušnjah in trpljenju očisti, postaja bolj pripravno orodje, bolj prepričljiv zakrament odrešenja. Tako moramo v luči vere gledati na desetletja, ki smo jih preživeli, in z veliko vero v Gospodarja zgodovine, Kristusa, gledati naprej. Ko močno doživljamo spremembe v družbi na vseh področjih, nikoli ne smemo zgubiti izpred oči te osnovne resnice, tudi če so človeški vtisi drugačni.

Zdaj je čas, da se zavemo, kje smo in kaj moramo storiti, da bo prišlo do preroda našega verskega, družinskega, narodnega, kulturnega in vsakršnega drugega družbenega življenja.

Človek je po zadnji vojni postajal plen raznih ideologij in napačnih pogledov na svet, ki so ga oddaljili od pravih vrednot.

Brezglavo tekmovalstvo v pridobitništvu je vodilo v hlastanje po vedno novih gmočnih dobrinah. Prva posledica tega so vedno večja nasprotja med bogatimi in revnimi deželami in v posameznih družbah nasprotja med bogatimi in revnimi sloji. Tako postajajo bogati vedno bolj bogati, revni pa čedalje bolj revni in nimajo niti najnujnejšega za življenje.

Druge posledica sodobnega pridobitništva in hlastanja po imetju in užitku pa je onesnažena in zastrupljena narava. Neodgovorno izkoriščanje narave je pripeljalo do resnega ogrožanja naravnega ravnotežja in s

tem človeškega bivanja na zemlji. Toda zaradi zastrupljanja ne umirajo samo drevesa, umira tudi človek, ki je v svojem napuhu in lakomnosti podrl ravnotežje, ki ga je Bog kot Stvarnik položil v naravo.

POSLEDICE MATERIALISTIČNE MISELNOSTI

Pri nas pa smo šli kristjani še skozi druge preizkušnje. Bili smo potisnjeni na rob družbe. Vrednote, ki smo iz njih in zanje živeli, v javnosti velikokrat niso bile vrednote. Dogajale pa so se še hujše stvari. Materializem, ki je veljal za uradno ideologijo, je večina življenja v proizvodnji, menjavi in uživanju gmočnih dobrin. Kjer prevlada taka miselnost, ocenjujejo ljudje vero, življenje po veri, moralnosti in duhovnosti za nekaj, kar „se ne splača“. Zato tudi veljajo duhovne vrednote posameznika in verskega občestva za nekaj nepomembnega, zaostalega in nesodobnega. Celi rodovi naše mladine od otroških vrtcev do študentov na univerzi so bili pod vplivom materialistične miselnosti.

V takih življenjskih razmerah je bil kristjan postavljen na veliko preizkušnjo in pred veliko izbiro. Če je hotel vztrajati v svojem dosedanjem prepričanju in življenju iz tega prepričanja, je moral včasih plačati z izgubo poklica, z zapostavljanjem v družbi in službi, z drugorazrednostjo in tudi javnim posmehom. V ospredje so stopile dvomljive in lažne vrednote.

Ena hudih posledic vsega tega je bil strah, ki je mnogim kristjanom prišel do kosti. In tega strahu je še danes veliko. Pozabili smo jezusove besede: „Kdor bo mene zatajil pred ljudmi, tega bom tudi jaz zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih“ (Mt 10, 33). V sedanjem spremenjenem času pa bi nam vedno znova morala doneti na ušesa Jezusova beseda: „Pogum. Jaz sem. Ne bojte se.“ (Mr 6, 50). Naj Gospod izžene iz nas strah in nam da več krščanske samozvesti in tudi krščanskega zanosa brez sleherne želje po samovšečnem zmagovalstvu!

Gotovo ne bi bilo Gospodu po volji, če bi kristjani zdaj samozadovoljno ugotavljali, kako smo imeli prav, pri tem pa bi pozabljali, da smo tudi mi na ta ali oni način soustvarjali ta svet. Saj so vanj vtkane tudi naše slabosti in naši grehi, naše nedosledno krščanstvo. Marsikaj smo zanemarili v naši družbi, da je laže po-

stala takšna, kakršna je danes. Še posebej bi se morali danes vpraševati, kaj smo storili v preteklosti za osnovno celico naše spremenjene družbe, za družino. Morda smo nekritično sprejemali nezdrave poglede na zakon in družino. Vse premalo smo se posvečali vsestranski pripravi mladih na zakon, mladim zakoncem in mladim družinam. In tako sedaj ugotavljamo velik razkroj v družinah, ko po večjih mestih že skoro vsaka tretja družina razpade zaradi ločitve, ko se število splavov bliža številu rojstev, ko so stari starši včasih brez večje potrebe odrinjeni v domove za ostarele, ko bi sicer s svojo življenjsko izkušnjo in nabrano modrostjo še toliko koristili družinam.

Mlade znamo hitro obsojati zaradi njihovih življenjskih napak, zaradi izgube čuta za resnično človeške in krščanske vrednote, zaradi tako pogostih samomorov, vse premalo pa se vprašujemo po tem, kaj smo zanje storili, da bi bili drugačni. Ali smo jim z besedo in zgledom približali dostojanstvo človekove osebe?

DOSTOJANSTVO ČLOVEŠKE OSEBE

Kot sad škofovske sinode v oktobru 1987 je izšla papeževa apostolska spodbuda o krščanskih laikih, v kateri sveti oče povzema zaključke izkušenj, ki so jih prinesli škofje z vsega sveta. V tej spodbudi je tudi rečeno: "Odkrivati in omogočiti odkrivanje dostojanstva vsake človeške osebe je bistvena, v določenem smislu osrednja in zedinjujoča naloga služenja, s katerim naj se Cerkev in krščanski laiki obračajo k človeški družini. Med vsemi zemeljskimi stvarmi je samo človek 'oseba', zavesten in svoboden osebek in prav zato 'središče in vrh' vsega, kar obstaja na zemlji". Osebnostno dostojanstvo je največja dobrina, ki jo človek ima in zaradi nje po vrednosti presega ves snovni svet. Jezus pravi: "Kaj pomaga človeku, ki si pridobi ves svet, svoje življenje pa pogubi?" (Mr 8, 36). V tej besedi je spodbudna življenjska trditev: človekova vrednost se ne meri po tem, kar 'ima', ampak po tem, kar 'je'.

Kako naj kristjani doživljamo in pomagamo sooblikovati te spremenjene čase? "Časi se spreminjajo in mi se spreminjamo v njih," je govorila že stara modrost. Kadar se nas loteva bivanjski strah – pomislimo na majhno napako ob černobilski nesreči – radi govorimo o apokaliptičnih časih, kakršne nam slika knjiga Razodetja, in se nam včasih zdi, da se že uresničujejo Gospodove napovedi o koncu sveta (Lk 21, 5–19), moramo kristjani tudi v tej spreminjajoči se družbi pokazati svojo trdnost, ki izhaja iz močne in žive vere. "Stojte trdno in se držite izročil," nam govori sv. Pavel (2 Tes 2, 15). Ne smemo biti zbegani, pač pa se v to spreminjajočo se družbo vključimo kot koristni

člani, ki vnašamo vanjo krščanske vrednote: mir, pravičnost, ljubezen, dobrotelost in odpuščanje.

Naša bistvena naloga v spremenjenih časih je torej spreobrnjenje, prizadevanje za popolnost in svetost, da se tako spolnijo apostolove besede: "Vse je vaše, vi pa ste Kristusovi, Kristus pa božji" (1 Kor 3, 23).

K temu nas kliče še posebej postni čas. V sebi naj iščemo tisto, kar moramo iz sebe izriniti, da bomo zares soustvarjalci novih časov. Vsak posameznik in vsa naša skupnost. In pri tem ne bomo pozabili, da smo za domovino dolžni tudi moliti. S Cerkvijo bomo tudi mi takole molili: "O Bog, neskončna modrost, ti vse čudovito urejaš in vodiš. Prosimo te za našo domovino. Daj pravo modrost možem in ženam, ki so odgovorni za skupno blaginjo, nam vsem pa poštenje, da bosta vladali sloga in pravičnost in bomo živeli v miru in blagostanju."

II. KRISTJAN V SPREMENJENIH ČASIH

V božji besedi nam Cerkev iz preroka Izaija daje trdno zagotovilo, da je Bog tisti, ki nas nikdar ne bo zapustil ali pozabil na nas: "... jaz te ne pozabim" (Iz 49, 14–15). Sveti Pavel pa nas opominja, naj bomo kot oskrbniki božjih skrivnosti zvesti, sodbo o tem, kakšni dejansko smo, pa naj prepustimo Bogu. Samo on bo zares pravično sodil nas in tudi naš čas, v katerem živimo, ker bo "osvetlil, kar je skrito v temi, in bo razodel misli src. Tedaj bo vsak prejel od Boga priznanje, ki mu gre" (1 Kor 4, 5). Evangelij pa nam za današnji spremenjeni čas govori, da ne moremo služiti dvema gospodoma, Bogu in mamoni. Zato je vsakdo izmed nas v tem postnem času postavljen pred veliko izbiro in odločitev. Ali se bo odločil služiti Bogu in njegovemu kraljestvu, ali pa vsakovrstnim malikom, ki bi nas radi zaslužili in odtrgali od Boga. Ko nas danes pretresajo strahovi vseh vrst: strah pred novimi vojnami, strah pred onesnaženim okoljem, pred atomskimi nesrečami, strah pred brezposelnostjo, pred prihodnostjo naših otrok, strah pred sovraštvom in napetostmi med narodi ..., nam Kristus govori, naj ne mislimo samo na svoje telesno življenje, na hrano in na obleko, in konča to spodbudo z naročilom: "Iščite najprej božje kraljestvo in njegovo pravico in vse drugo vam bo navrženo" (Mt 6, 33).

Dvoje nam hoče povedati Cerkev v postu: Spomni se, kristjan, da si potreben nenehnega spreobračanja od svojih grehov in vedno bolj potreben življenjske vere v Jezusov evangelij. V tem je tvoja rešitev za sedanjost kakor za čas po smrti.

Ko je po svetu in tudi pri nas toliko razočaranj zaradi sistemov, ki so obljubljali boljši čas, imajo mnogi ljudje večji posluš za vrednote, ki jih oznanja krščan-

stvo. Za nas torej, ki smo se odločili živeti in širiti Kristusov evangelij, je čas ugoden in hkrati odločilen. Opozarja nas na veliko odgovornost za to, ali bodo ljudje po nas spoznali veličino evangelija in sprejeli njegove blage kot krščanska ustavna določila, ali pa bodo še naprej ostali plen različnih gibanj, ki človeku obljublajo osvoboditev, v resnici pa ga puščajo praznega ali ga celo uznujejo.

KRISTJANOVA ODGOVORNOST

Naše krščansko poslanstvo je, da temu spremenjenemu in v prihodnost tipajočemu človeku pokažemo živ z g l e d p r a v e g a K r i s t u s o v e g a u č e n c a . Gotovo je ena velikih ran današnjega krščanstva med nami, da smo kristjani bolj po imenu, na zunaj, velikokrat pa znotraj podobni "pobeljenim grobovom" (Mt 23, 27). Ker smo zanemarili dva zakramenta, zakrament sprave in svetega obhajila, smo izgubili živo zvezo s Kristusom, ki je na svet prišel zato, da bi mi "imeli življenje in ga imeli v obilju" (Jn 1, 10). Kristus je prišel med nas kot "Jagnje, ki odjemlje greh sveta" (Jn 1, 29). Sedanji čas je zgubil čut za greh in je zato zgubil tudi čut za potrebnost dobre spovedi. Spoved ni samo bolj ali manj formalno priznavanje napak in grehov, ampak je predvsem živo srečanje s Kristusom, z njegovo odrešujočo krvjo, ki nam zbrše grehe in daje novih moči. Spoved je bila v zgodovini in je še danes veliko vzgojno sredstvo duhovnega življenja. Človek s pomočjo milosti prodira vase, v svojo notranjost, odkriva slabosti in potem zahrepeni po pravih vrednotah in po evangeliju urejenem življenju. Cerkev nam je po zadnjem koncilu dala nov obred. V skupnih spokornih opravilih bi nas rada pripravila na temeljitejšo spreobrnitev. Mnogi kristjani pa odlagajo spoved in se tako izgubljajo v krščanski povprečnosti in malokrvnosti.

Drugo, še močnejše zdravilo našemu malokrvnemu krščanstvu pa je evharistija, prejetje obhajila. Obhajilo sodi k celostni udeležbi pri sveti maši. Kakor se po eni strani veselimo pogostnega obhajila, se po drugi strani bojimo, da mnogi pristopajo nekako neosebno in neprebujeno k obhajilu, ne da bi se prej pred Bogom presodili, ali smejo zaužiti "kruh življenja". Bolj torej skrbimo za ta dva "studenca odrešenja", za dobro spoved in za obhajilo!

Če hočemo svojim sodobnikom pokazati zgled pristnega krščanstva, nam je potrebna tudi t e m e l j i t a v e r s k a i z o b r a z b a . Iz mnogih vzrokov so rodovi že med zadnjo vojno in po njej odraščali brez poglobljene verske vzgoje. Zato je naloga sodobnega kristjana, da bere Sveto pismo in drugi verski tisk, ki ga imamo sedaj, hvala Bogu, veliko na voljo.

Nekje v Beli krajini stoji to znamenje, eno številnih prič krščanskih korenin zgodovine našega naroda, ki živi pod Triglavom

Če smo svojo vernost in svoje krščansko življenje iz različnih vzrokov sramežljivo skrivali, m o r a m o z d a j s t o p i t i v j a v n o s t . Svetu moramo brez slehernega občutka manjvrednosti predložiti etične vrednote: resnico, pravico, poštenje, delavnost in pa ustvarjalnost, ljubezen, zvestobo in odpuščanje. Toda vedno moramo začeti pri sebi.

Ko smo leta 1988 v Ljubljani imeli pastoralni občni zbor in lani v Mariboru škofijski zbor s sklepom to pomlad, smo predvsem hoteli razgibati n a š e l a i k e in jih spomniti na soodgovornost v Cerkvi. Ti zbori so nam pokazali, kaj si laiki danes želijo od Cerkve in njenih duhovnikov. S temi zbori smo pokazali, da svetu prinašamo sporočilo, ki naj svet popelje v novo bratstvo, v novo "civilizacijo ljubezni", kakor poudarja papež Janez Pavel II. K prizadevanju, da bi evangeljske vrednote spet postale del vsakdanjega življenja našega naroda, smo poklicani vsi kristjani. Pri tem je glavno breme na laikih. Božji vinograd naših laikov je življenje v delovnih kolektivih, v šolah, v kulturi. Vsakdo je poklican, da prispeva svoj delež. Veliko odgovornost nosijo izobraženci, ki so več prejeli in morajo tudi zato več dati.

Za nas kristjane je še posebej temeljna k r e p o s t l j u b e z n i d o b l i ž n j e g a . Med njimi bi se moral znova ponoviti čudež prve Cerkve, ko so kazali na prve kristjane in govorili: "Poglejte, kako ljubijo drug drugega!" Takšna ljubezen mora zaživeti v naših družinah, med sosedi, v naseljih, na delovnih mestih, v šolah. Takšno življenje je kulturno v najširšem pomenu besede. Kristjanova roka se vedno dviga v pozdrav, steguje v dejanje, v spravo in odpuščanje. Oče in mati,

ki hočeta biti prava kristjana, ustvarjata topel dom, v katerem je vsak otrok dobrodošel. Oče in mati za otroke molita in jih dobrohotno spremljata skozi življenje. Kristjan v vsakem človeku, posebno še v trpečem, gleda Kristusa. Že vnaprej blagrujemo čas, ko bo krščanska ljubezen imela nove možnosti, da pomaga trpečim. Dobrodelna dejavnost je neodtujljiva pravica in dolžnost Cerkve in kristjana. Diakonija mora postati sestavni del našega krščanstva. Še vedno veljajo Gospodove besede: "Karkoli ste storili enemu izmed mojih najmanjših bratov, ste meni storili" (Mt 25, 40).

SOODLOČANJE V DRUŽBENEM ŽIVLJENJU

Današnji kristjani hočemo poudariti, da nam ne gre za oblast, pač pa hočemo biti polnopravni člani naše spremenjene družbe, soodločati in s tem služiti

tako v politiki – kar je za nas skrb za javni blagor – v gospodarstvu, v uveljavljanju krščanskih načel in človekovih pravic. Izmed nas mora izginiti vsak občutek manjvrednosti. Ravnati se želimo po evangeliju, da bomo najprej iskali božje kraljestvo in njegovo pravico v prepričanju, da nam bo vse drugo navrženo, če bomo božje kraljestvo iskali v ponižni molitvi in iskrenem služenju drug drugemu. V duhu vere bomo tudi v našem svetu povsod videli delovanje Svetega Duha, ki usmerja vse stvarstvo proti novemu nebu in novi zemlji (Raz 21, 1).

Končajmo z molitvijo Cerkve: "Vsemogočni večni Bog, v tvojih rokah je usoda ljudi. Dobrohotno pogled na vse, ki nas vodijo, da se med nami utrdijo mir, blaginja in verska svoboda."

To vam iskreno želijo, prosijo nad vas božjega blagoslova in vas vse prisrčno pozdravljajo

VAŠI ŠKOFJE
Koper – Ljubljana – Maribor

Ljubljanska
stolnica
sv. Nikolaja

V PREKMURJU "vuzemski žegen" blagoslovlja duhovnik po vaških kapelah ali pri drugih svetih znamenjih. Ob oznanjeni uri se zberejo gospodinje in dekleta, pa tudi moški se dajo videti s svojimi "korbljami" in iz ličja spletenimi cekarji k blagoslovu. Veliko veselje imajo z žegnom majhni otroci, ki v svojih cekarčkih nesejo "remenice" (pirhe) k žegnu.

Vsebina korblje je od nekdaj določena: bel "žegnan kruj", ponekod tudi "vrtanek", na poseben način pripravljen in v krog zviti pšenični kruh, dalje šunka, kateri starejši ljudje pravijo "počervina" (slanina z mesom), potem domače klobase, hren in "remenice". Z "remenicami" (pirhi), ki pomenijo Vstajenje, se med seboj tudi obdarujejo in si tako voščijo velikonočne praznike.

Žegen v Prekmurju prvič jedo, ko pridejo na velikonočno nedeljo od vstajenske maše. Za vuzem – veliko noč – je miza pogrnjena z belo "stolnico".

Velika noč je "svetek", katerega Prekmurci nadvse spoštljivo, veličastno in prisrčno praznujejo.

Iz mestne
kronike
/Po "Božji
besedi"/

Velikonočni žegen brez šunke

VREME je bilo muhasto. Pravi april. Veter je v sun-
kih prinašal dež in redke, a težke snežinke. Ljubljan-
čani so se pripravljali na praznovanje velikonočnih
praznikov, vsak po svoje.

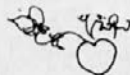
Kljub slabemu vremenu je bilo na živilskem trgu
vse živo. Branjevke so že prinesle prvi regrat, ljudje z
juga solato, prodajalke rož so ponujale velikonočne
butarice, Ribničani so hvalili košare in košarice za
dobrote velikonočnega žegna.

V pisani množici je drsala tudi sključena starka. Za-
vita je bila v pled, z desno roko se je opirala na palico,
v levi je nosila cekar. Stopila je v stolnico, sedla v klop
in za trenutek sklenila roke k molitvi. Rada je zahaja-
la na ta kraj molitve, a to pot se ji je mudilo. Vstala
je in odšla na trg.

Pri drugi stojnici je zagledala na tleh nekaj peresc
solate, pobrala jih je in si rekla: "Pometli bi jih in bi
končali v smeteh." Komaj je naredila nekaj korakov,
je pod prodajalno mizo zagledala tri krompirčke. S
palico jih je pritegnila k sebi in jih vsa srečna pobra-
la. "Kuhani bodo dobri," si je mislila.

Zavila je mimo magistrata na Mestni trg in se izgu-
bila v široki, temni veži. Odprla je vrata svoje sobice,
se vsedla na stol in se od zadovoljstva nasmehnila.
Ura je pridno drobila čas. Začelo jo je zebsti. Pogle-
dala je v gašperček. Pod pepelom je še tlela žerjavica.
Pobožala je dve okrogli polenci in ju previdno spustila
v pečkico.

Izba se je prijetno segrela. Neža si je pripravila ka-
vo in se začela sama s seboj pogovarjati: "Še malo in
bo tu velika noč. Ljudje pripravljajo butarice, pečejo
potice in barvajo pirhe. Seveda, vse to prazniki neka-
ko zahtevajo. Saj sem z vsem zadovoljna, toda . . . le
kaj bom nesla k žegnu? . . ."

STARA VELIKONOČNA

Zveličar gre iz groba,
glej, hrib se trese,
se zemlja odpre —
aleluja, aleluja!

Angel Gospodov
iz nebes prileti,
kamen od groba
na stran odvali —
aleluja, aleluja!

OB PRETRESIH V DOMOVINI

V DNEH, ko je svet priča dogodkom, ki z vedno večjo silo govorijo o rušenju vsega, kar je bilo grajeno in vzdrževano z nasiljem pod komunističnimi režimi v državah vzhodne in srednje Evrope, ter dokazujejo odločno voljo narodov, da temu stanju napravijo konec, ko se je zrušil sramotni berlinski zid, ko na Češkoslovaškem spet govorijo o praški pomladi in išče Evropa novo politično ravnovesje, spremljamo s posebnim zanimanjem, zavzetostjo in skrbjo dogodke v domovini. Ob njih ponovno

pozdravljamo vsa gibanja in stremjenja po demokratizaciji narodovega političnega, gospodarskega in družbenega življenja. Prepričani, da je svobodno delovanje političnih strank, v okviru nove, svobodno izglasovane slovenske ustave, edino zagotovilo resnične demokracije med nami, vabimo vse rojake, da se pridružijo skupnemu iskanju osnov za narodovo bodočnost, nalogi, kateri posveča SNO skrb in napore vsa leta svojega obstoja.

Ugotavljamo, da zahtevajo hitri politični premiki na evropski celini premišljenih, a naglih odločitev slovenskih demokratičnih sil, da nas dogodki ne prehitijo in da naš narod ne bo ponovno objekt med silami, ki se bore za premoč na novem političnem zemljevidu Evrope.

Odobravamo v celoti odločno izjavo komisije Pravičnost in mir z dne 31. oktobra 1989 in se pridružujemo njenemu pozivu, da je treba pogumno de-

lati za resnično in popolno demokratizacijo Slovenije. Ob tem poudarjamo, da je po krščanskem družbenem nauku mogoče pričakovati vrednih sadov pri ureničenju te globoke družbene preosnove le tedaj, kadar smo vsak zase pripravljeni na osebne odpovedi in napore.

Obsojamo izjave jugoslovanskih vojaških osebosti, ki skušajo z grožnjami zavirati težnje narodov po suverenosti, pravici do samoodločbe in popolni politični demokratizaciji. Vojska, ki ščiti le koristi totalitarne manjšine ter se obrača proti narodu volji in njegovim zahtevam, je v bistvu narodu sovražna vojska. Obsojamo pa tudi vedno pogostejša narodnostna izzivanja, ki jih organizirajo komunistični organizmi drugih republik, ter ponovno izjavljamo, da nosijo ti za svoja dejanja in njih posledice popolno in nedeljivo odgovornost.

Opozarjamo rojake v zdomstvu, naj dogodke v domovini spremljajo s pametno presojo in treznostjo in naj ne nasedajo na videz razveseljivim, a v resnici večkrat varljivim ukrepom predstavnikov vladajočega sistema, ki sredi propadanja še vedno iščejo, kako bi ohranili tudi v novih razmerah čim več oblasti. Naj ne sprejemajo darov in miloščine od tistih, ki so krivi ne le njihove nesreče, temveč dolgoletnega trpljenja vsega naroda.

Swobodno bodočnost naše domovine je mogoče graditi le na neokrnjenih demokratičnih osnovah. Dokler teh ni, se bomo vsi svobodoljubni rojaki doma v zdomstvu zanje borili, pri tem pa nikakor ne bomo podpirali samovoljnih sklepov režima, ki pet desetletij ni maral priznati narodu pravice suverena odločanja.

SLOVENSKI NARODNI ODBOR

Rudolf Smersu
predsednik

dr. Peter Urbanc
podpredsednik

Bled v pomladni
lepoti.
Ob cvetočih vejah
je pogled
na Blejski grad
še vse lepši.

Nenavaden pirh

Nič ne bo narobe, če za kanček velikonočnega humorja objavljamo tale odlomek "Bomba". Je iz sočnih povojnih zgodbic italijanskega odličnega pisatelja Giovannija Guareschija o vaškem župniku don Camillu ter komunističnem županu z imenom Peppone. Oba si – zaradi različnih nazorov seveda – po človeško nagajata, obenem pa v težavah pomagata tudi za ceno velikega tveganja. Iz zgodb kot je tale o "pirhu" diha toliko pristne človeškosti, topline in humorja, da nas branje kar prisili v prisrčen smeh, pa tudi oplemeniti.

KO je na velikonočno jutro don Camillo zgodaj stopil iz župnišča, je našel pred vrati velikanski pirh iz čokolade, ovit z lepim trakom iz rdeče svile. Pravzaprav: ogromen pirh je bil zelo podoben jajcu iz čokolade, v resnici pa je bila čisto navadna stokilska bomba, ki so jo rjavo prebarvali, potem ko so ji odžagali proč krila.

Vojna je besnela tudi skozi te kraje in letala so jih večkrat obiskala ter odmetavala bombe. Marsikatera teh prekletih priprav ni eksplodirala, brž ko se je zari-la v mehko prst, ali pa je ostala kar na površju, če so letala bombardirala z nizke višine. Ko je bilo vsega konec, sta od nekod prišla dva izvedenca, ki sta razstreljevala bombe, če so bile daleč od naselij, tistim pa, ki jih ni bilo mogoče razstreliti, ker so ležale preblizu hiš, sta odstranila vžigalne kapice. Zložila sta jih na kup in zagotovila, da prideta ponje. Ena takih bomb je bila padla na stari mlin, razrušila streho in potem obstala zagozdena med zidom in glavno gredo. Tam so jo pustili, ker hiša ni bila obljudena, in ko so odstranili vžigalnik – vsaj tako so mislili vaščani – tudi ni bila več nevarna. To bombo so potem, ko so ji porezali krila, neznanci spremenili v pirh.

Da so bili neznanci, to se le tako pravi, kajti pod napisom "SREČNO VELKO NOČ" je bilo napisano: "V povračilo za dobrodošel obisk." Pa še rdeč trak. (Don Camillo je bil namreč nedavno prišel nepovabljen na sestanek županovih privržencev in jih, okamenele od presenečenja, slovesno blagoslovil. Op.)

In stvar je bila s strani Pepponeja skrbno pripravljena, kajti ko je don Camillo dvignil pogled od čudnega jajca, je videl, da je pločnik poln ljudi. Ti nič-vredneži so se dogovorili za zbor, da bi uživali ob po-

gledu na Don Camillov obraz.

Don Camillo se je razjezil in brnil v tisto stvar, ki se seveda niti premaknila ni.

"Trdo je," je zaklical nekdo.

"Potrebno bo prevozniško dovoljenje," je kričal drugi.

Slišati je bilo krohot.

"Skušaj jo blagosloviti, kdove, če se ne bo umaknila sama od sebe!" je vpil tretji.

Don Camillo se je obrnil in se srečal s Pepponovimi očmi. Župan Peppone je stal spredaj z vsem glavnim stanom. S prekrizanimi rokami ga je gledal in se smejal.

Tedaj je Don Camillo prebledel in začele so se mu tresti noge.

Počasi se je Don Camillo sklonil in z ogromnimi rokami pograbil bombo na obeh koncih.

Nastal je leden dihom in široko odprtimi očmi, skoraj z grozo.

"Jezus," je zašepetal don Camillo poln bridkosti.

"Dajmo, don Camillo!" je tiho odgovoril glas, ki je prihajal od križa z glavnega oltarja župne cerkve.

Kosti tega velikega stroja iz mesa so zaškrpale. Počasi in neizprosno se je don Camillo vzravnil z ogromnim železnim kosom v rokah. Za trenutek je postal, pogledal množico, potem pa se je napotil. Vsak korak je bil ton težak. Pustil je za seboj cerkveno dvorišče in korak za korakom, počasi in neizprosno kot usoda, stopal čez ves trg. In množica je stopala nema ter osupla za njim.

Prišel je na nasprotno stran trga, kjer je bila Pepponeva pisarna, in se tam ustavil. Tudi množica je ob-

stala.

"Jezus," je zašepetal don Camillo v hudi stiski.

"Dajmo, don Camillo!" mu je tesnobno odgovoril glas, ki je prihajal iz cerkve. "Dajmo, don Camillo!"

Don Camillo se je zbral, potem pa si je z enim sunkom dvignil ogromno jekleno gmoto na prsi. Še en sunek in bomba se je počasi dvigala, ljudje pa so bili prestrašeni. Končno je stegnil roke in bomba je bila visoko nad don Camillovo glavo.

Nato je bomba strmoglavila in se zabila v zemljo natančno pred vrati Pepponove pisarne.

Don Camillo se je obrnil k množici.

"Nazaj pošiljatelju!" je rekel glasno. "VELIKA NOČ se piše z I. Popravite in ponovno pošljite!"

Množica se je razšla, don Camillo pa se je zmago-slavno vrnil v župnišče.

Peppone bombe ni ponovno odposlal. Trije so jo naložili na voz, jo odpeljali in vrgli v star kamnolom zunaj vasi.

Bomba se je kotalila po strmini, a ni prišla do dna. Prikotalila se je do nekega grma in se postavila pokonci. Od zgoraj s ceste si mogel brati: SREČNO VELIKO NOČ!

Tri dni kasneje se je pripetilo, da je v kamnolom za-

šla koza in smukala zelenje pod tistim grmom. Tako se je zadela ob bombo, da se je začela ta kotaliti. Ko se je premaknila komaj dva metra, je udarila ob skalo in razlegel se je strahoten pok. V vasi, ki je bila sicer precej daleč, so popokale šipe v tridesetih hišah.

Peppone je kmalu po tistem sopihaje prišel v župnišče in našel don Camilla, ko je ravno šel po stopnicah v prvo nadstropje.

"In jaz . . ." je grgal Peppone, "in jaz sem ves večer tolkel po njej, da sem ji odbil krila."

"In jaz . . ." je v odgovor vzdihnil don Camillo. In se ni mogel več prestopiti, ker si je predstavljal prizor na trgu, če bi se tam izkazalo, da je bila bomba še vedno živa.

"Grem spat," je vzdihnil Peppone.

"Tudi jaz sem pravkar nameraval iti," je odgovoril don Camillo.

Potem si je dal v spalnico prinesiti križ z glavnega oltarja.

"Oprosti, če te nadlegujem," je mrmral don Camillo, ki je imel hudo mrzlico. "Hotel sem se ti le zahvaliti z imenu vsega kraja."

"Ni za kaj, don Camillo," je odgovoril Kristus. „Ni za kaj . . ."

Velikonočni
motiv
v deželi
pod Triglavom
/Slikal M. Gaspari/

V FEBRUARJU je bilo v naši skupnosti bolj mirno in brez kakšnih večjih premikov. Omenil pa bi rad poroko, ki je bila v naši cerkvi 17. februarja: pred oltarjem sta si obljubila zvestobo **Philip Mooris**, po rodu Avstalec, in **Blaženka Terek**. Mlademu paru želimo na skupni življenjski poti obilo božjega blagoslova in medsebojnega razumevanja!

Dne 27. februarja smo imeli v večernih urah pustno veselje. Letos je bilo izredno veliko mask in bile so zelo izvirne. Komisiji je bilo težko izbrati najboljšo. Ni manjkalo pustnih krofov, lepih in okusnih. Da pa je bil večer še bolj pester, je poskrbel Ivan Benc s svojo harmoniko. Pari so se zavrteli in še "povstertanz" je prišel na vrsto. Bil je res prijeten domači večer. Prav takih v tujini pogrešamo, ko vse drvi in povprašuje le po dobičku. Tega pri naših srečanjih ni, zabave pa nič koliko. Vsem udeležencem hvala za sodelovanje in dobro voljo!

V postnem času imamo v naši cerkvi vsak petek zvečer ob sedmih mašo, po maši pa križev pot. K tej lepi stari molitvi ob premišljevanju Kristusove poti na Golgoti ste vsi rojaki v Adelaidi in okolici lepo povabljeni.

Spoved lahko opravite v naši cerkvi vsak petek in nedeljo pred mašo. Za veliko noč pa bomo imeli skupno pripravo na ponedeljek velikega tedna zvečer ob sedmih in sicer v dveh skupinah: starejši v cerkvi, mladi v dvorani. Dobra skupna priprava nam veliko pomaga za temeljito spoved, zato ste vabljeni, da ne odlašate na zadnje dneve velikega tedna, ko je polno drugega dela.

Rad bi poudaril, da nekateri niso prav poučeni o skupni odvezi, ki jo po cerkvah lahko prejmejo v primerih, ko bi bilo preveč navala k spovednicam. Da je ta odveza za posameznika veljavna, mora izpolniti pogoje, da se večjih grehov izpove v zasebni spovedi v teku leta. Na ta pogoj pa mnogi kar pozabijo.

Rojaki v Milduri bomo imeli slovensko mašo na tiho nedeljo (1. aprila) zvečer v tamkajšnji farni cerkvi. Pričetek maše bo ob sedmih, pred mašo pa priložnost

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

Rojaki v Berriju in okolici bodo imeli slovensko mašo v ponedeljek 2. aprila zvečer ob sedmih. Pred mašo prilika za velikonočno spoved. Vsi rojaki iskreno vabljeni!

Velikonočni spored našega verskega središča pa je sledeči: Na veliki četrtek ob sedmih zvečer bo sveta maša – spomin zadnje večerje.

Na veliki petek bodo obredi ob treh popoldne.

Na veliko soboto bomo imeli ob devetih dopoldne križev pot, ob treh popoldne pa blagoslov velikonočnih jedil. Večerni obredi z mašo vigilijske in vstajenjem se bodo pričeli ob 7.30. Po bogoslužju blagoslov velikonočnih jedil.

Slovesna maša nedelje vstajenja bo ob desetih.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako sredo zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM. Vabljeni ste, da zlasti zdaj v času pred veliko nočjo prisluhnete postnim razmišljanjem.

Pa še oglas rojakom PERTHA IN OKOLICE: Slovensko mašo boste imeli na belo nedeljo in naslednjo (22. in 29. aprila), obakrat dopoldne ob 11.30 v cerkvi, kjer se običajno zbirate, kadar imate med seboj domačega duhovnika. Če bo zanimanje, bo slovenska maša tudi ob delavnikih med nedeljama. Vse podrobnosti boste zvedeli pravočasno.

Obilico velikonočnih milosti vsem! P. JANEZ

Med Slovenci je adelaidski nadškof L. Faulkner vedno ves nasmejan. Slika je zveta ob njegovem letošnjem obisku našega misijona Svete Družine.

IZPOD TRIGLAVA

KOROŠKA je izgubila velikega in zavednega Slovence, očeta po vojni obnovljene Celovške Mohorjeve družbe. **Prelat msgr. dr. Janko Homböck** je umrl po težki bolezni 13. februarja letos v osemdesetem letu starosti. Pogreb je v Podgorjah, pokojnikovi župniji, 17. februarja vodil celovski škof Egon Kapellari ob udeležbi nad sto duhovnikov slovenskega zamejstva in tudi matične domovine. Pokojnik je bil rojen 14. junija 1910 pri Bavantu v Št. Janžu v Rožu, v duhovnika pa je bil posvečen leta 1938 v Innsbrucku. Po enoletni kaplanski službi v Železni Kapli je postal župni upravitelj v Podgorjah, kjer je s presledkom nekaj let izgnanstva pod nacisti župnikoval prav do smrti. Poleg tega je opravljal številne druge odgovorne službe, kot dolgoletni urednik "Nedelje" in zlasti še kot ravnatelj Mohorjeve družbe pa je bistveno sooblikoval verski in narodno-kulturni razvoj slovenskega ljudstva v koroškem zamejstvu. Z železno voljo je uresničeval smeje načrte, po katerih so nastali nujno potrebni dijaški domovi, Slomškov dom za dekleta s šolskimi sestrami kot vzgojiteljicami in pozneje Modestov dom za fante z vzgojitelji salezijanci. Naš narod tega svojega zvestega sina, odličnega duhovnika in velikega rodoljuba – upravičeno ga smemo imenovati steber slovenstva na zamejskem Koroškem – ne bo smel pozabiti. Naj bo pokojnemu prelatu pravični Bog, katerega mu je vse življenje služil z vsem srcem, bogat Plačnik!

STIČNA postaja s svojim starodavnim cistercijanskim samostanom vedno bolj središče slovenske duhovnosti. Stiška srečanja slovenske verne mladine so že tradicionalna in redno lepo obiskana. Kmalu pa si bo mogoče v Stični ogledati tudi sistematični prikaz zgodovine vernosti na Slovenskem. Ko so pred nekaj leti samostanu vrnilo po vojni odvzete prostore in v njih nastanili državno gimnazijo, se je ponudila priložnost uporabiti prostore v namene muzeja. Živelja je najprej zanimiva zbirka, ki prikazuje zgodovino in poslanstvo stiške opatije. Zdaj pa je že storjen korak naprej: prof. Matjaž Puc je prevzel skrb za pripravo muzeja slovenske vernosti. Ta muzej bo vsekar obvezna postaja na poti spoznavanja lastnih korenin.

PIONIR ATOMSKIH TOPLIC v Podčetrtku in starosta slovenskih duhovnikov je umrl 18. februarja. **Friderik Sternad** je zaključil svoje bogato življenje v

stotem letu, saj je bil rojen leta 1890 pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah. Dolgi petinpetdeset let je deloval kot župnik v Podčetrtku, kjer je bil poznan kot tihi in skromni duhovnik, ki pa je svoje temeljito duhovno poslanstvo združeval z izrednim zanimanjem za naravoslovne vede in tehniko. Odločilno je vplival na razvoj Atomskih toplic, saj je bil pionir v odkrivanju zdravnih vrelov v tem kraju. Naravno se je veselil razvoja toplic in s posebnim navdušenjem ob vsaki priliki priporočal zdravilno vodo. Nedvomno jo je uporabljal tudi sam – je morda to pripomoglo, da je dočkal stoletno starost?

STRANKA Slovenskih krščanskih demokratov je v svojem političnem programu povedala tudi, kaj misli o splavih, ki so v Sloveniji žal kar nekaj vsakdanjega. Za svoje stališče je žela z ene strani odobravanje, z druge pa ostre napade. Takole beremo v njenem programu o splavih: "Napredovanje naroda je mogoče le iz zdrave biološke osnove in etičnega odnosa do življenja. Razvijati je potreba odgovornosti pri posredovanju življenja in varovati spočeto življenje, ker ima pravice človeške osebe. Odgovornejši odnos do življenja želimo dosegati predvsem z vzgojo in izobraževanjem ter spreminjanjem javnega mnenja, po drugi strani pa z ustvarjanjem takih socialnih, gospodarskih, stanovanjskih in drugih pogojev za družine, ki bodo naklonjene otrokom. Tako želimo doseči tudi zmanjševanje števila splavov."

DOM PROSVETE V TINJAH na zamejskem Koroškem opravlja veliko poslanstvo. Ostaja eno redkih koroških kulturnih in duhovnih središč, kjer se prijateljsko srečujejo Slovenci in Nemci. Že dolgo uresničuje tisto, kar morajo drugi že doseči: odprtost in strpnost, prežeto z vero in ljubeznijo. Dokaz za to je tudi srečanje v februarju, oz. srečanja, saj se je zvrstilo šest predavanj, ki so imeli skupni naslov: Ničesar nimam proti manjšini, toda . . . Nad 200 ljudi je sledilo mislim predavateljev, med katerimi sta bila tudi ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar ter avstrijski državni minister za znanost in raziskavo dr. Erhard Busek.

Nadškof Šuštar je vsebino predavanja jemal iz cerkvenih dokumentov, ki govorijo o manjšinah, pa tudi iz svojih osebnih izkušenj. Poudaril je tudi, da vprašanje manjšin ni nikjer zadovoljivo rešeno. Zapletajo ga ideološke, kulturne, zgodovinske in druge obremenitve. A kljub vsemu temu bodo manjšine preživele in Cerkev se bo zanje in njih pravice vedno zavzemala.

Tudi je razgovor stekel o tem, da mora Evropa postati dom za vse narode in njihove manjšine. Posebnost Evrope je v njeni različnosti, bogastvu kultur, jezikov, deželnih posebnosti . . . Manjšine niso le spomin na preteklost, ampak tudi upanje za bodočnost.

MEDTEM ko se širi evropsko obzorje in meje med državami in vize za prehode izgubljajo svoj pomen ter je padel tudi sloviti berlinski zid, so jugoslovanske oblasti dosednji stometrski obmejni pas razširile na tisočmetrski. Presenečenje niso izrekli le državljani, ampak začudenje je izražalo evropsko časopisje nasploh. Seveda pa so s tem udarjeni zlasti ljudje, ki žive ob meji. Eden prvih protestov je prišel iz vasi Martinje pod Srebrnim bregom, na jugoslovansko-madžarski meji, kjer so se zbrali k protestnemu zborovanju Pomurci. Iz tega zborovanja so predsedstvu Slovenije poslali pismo z zahtevo o čimprejšnjem odprtju mejnega prehoda v Martinju. Od tu je samo dva kilometra do srčike slovenstva čez mejo, do središča Porabja – Gornjega Senika – na Madžarskem.

NE SAMO po slovenskem Krasu in Istri, tudi Suha Krajina izgublja svoje prebivalce. Izseljujejo se, ker se – daleč od industrijskih središč – težko preživljajo, zgolj delo na malih kmetijah pa ne donša dovolj za dostojno življenje. Značilen primer je vasica Retje. Pred zadnjo vojno je imela 350 prebivalcev, v teku let do danes pa je od teh ostala v naselju manj kot desetina. Danes le še 32 vaščanov sameva in trdovratno vztraja na svoji zemlji, obenem pa se gotovo boje, kaj bo prinesla vasi bodočnost...

OB RAZVOJU političnih dogodkov v Sloveniji je bila naša rodna domovina spet omenjena v vseh svetovnih časopisih ter prikazana na televizijskih novicah takorekoč po vsem svobodnem svetu. Vsa poročila so poudarjala slovensko narodno zavest, razglasitev suverenosti, napore naroda za demokratično družbeno ureditev, pa preimenovanje komunistične stranke ter opustitev besede "socialistična" pred naslovom republike Slovenije. Poročila so ob tem govorila skoraj laskavo o lepo napredujoči ekonomiji male Slovenije, ki je vsa leta hranila manj razvite dele Jugoslavije. Brali in slišali smo pohvalo, da je 24% celotnega jugoslovanskega izvoza iz Slovenije. Pa tudi to, da "so Slovenci že dolgo nezadovoljni, ker morajo letno več kot 365 milijonov dolarjev poslati Beogradu v federalno blagajno". . . Ob teh številkah je srbski bojkot republike Slovenije naravnost smešno dejstvo, ali ne?

NISMO ŠE POROČALI, da so zamejski rojaki na Tržaškem in Goriškem izgubili priljubljeno pisateljico **Zoro Piščanc**: dne 23. novembra lanskega leta je umrla v tržaški bolnišnici Ospedale Maggiore za možgansko kapjo. Pogreb je bil iz goriške stolnice, kjer je ob petnajstih somaševalcih opravil mašo zadušnico dr. K. Humar. – Pokojnica je bila rojena leta 1912 v Barokovljah. V šolo je hodila v Trstu. Svoje spise je začela objavljati v Vijolici, glasilu goriške Marijine družbe,

VENETI NAŠI DAVNI PREDNIKI

Izredno pomembna knjiga, ki je zdaj izšla tudi v slovenščini. Avtorji Matej Bor, Jožko Šavli in Ivan Tomažič prinašajo na 524 straneh nepretrgano vrsto dokazov, da smo Slovenci potomci slavskih Venetov. Lepa in res bogato opremljena knjiga, ki je bila 15. jun. letos slovesno predstavljena v Ljubljani, pomeni prelomnico v slovenskem in evropskem zgodovinopisju.

Naročite jo pri upravi MISLI za ceno 30.— dolarjev, vključno navadna pošta. Zračna pošta po želji naročnika in z doplačilom.

Tudi druga pošiljka knjig na upravo MISLI je že pošla in smo naročili tretjo. Čim pride, bomo objavili, da so knjige na razpolago.

kar je bil vsekakor začetek kasnejše Zorine poti kot pisateljice. S sestrami se je po vojni najprej preživljala s šivanjem, nato je delala v Dobrodelni pisarni v Gorici, od leta 1952 do upokojitve pred tremi leti pa kot upravnica pri Katoliškem glasu. Prav v tej služni in seveda s svojimi literarnimi deli si je pridobila veliko prijateljev in znancev, ki so jo cenili in spoštovali.

Posebno mesto v njenem življenju je imela tragična smrt brata—duhovnika Ladota, ki so ga kot kaplana v Cerknem slovenski komunisti popolnoma nedolžnega obdolžili veleizdaje in ustrelili. Zora je po vojni izdala njegove pesmi (Pesmi zelene pomladi), kasneje pa tudi njegovo življenjsko povest (Pesnik zelene pomladi), poleg mnogih drugih (Cvetje v viharju, Pastirica Urška, Blagovestnika Slovanov, Most čez ocean. . .), ki so jih zlasti zamejski Slovenci toplo sprejeli. Za svoje zasluge v prid Cerkve in božjega ljudstva je pokojnica prejela leta 1979 od papeža odlikovanje Pro Ecclesia et Pontifice, zdaj po smrti pa jo je gotovo čakalo tudi večno plačilo pri Bogu, kateremu je tako zvesto služila.

O DEMOS-u, ki predstavlja enoten demokratični opozicijski blok pri aprilskih volitvah v Sloveniji, je pisal tudi bostonski dnevnik The Christian Science Monitor. Članek o Sloveniji je 8. februarja objavil dopisnik Klas Berman. Po njem se zmaga Demos-a čuti že v zraku. Predsedniški kandidat dr. Pučnik meni, da bo dobil okrog 55 do 65 odstotkov glasov. Slovence zapušča strah in politični položaj se počasi spreminja.

Da bi le bilo res! A režimski komunisti skušajo vse, da bi se z novim imenom partije obdržali na oblasti.

SLOMŠEK nam govori

Božji služabnik Anton Martin Slomšek nam za veliko noč ve povedati tele lepe misli:

TUKAJ na svetu hudobija trenutno večkrat zmaguje. Dostikrat pravičnega z nedolžnimi solzami oblitega zaneso k pogrebu in krivičnice nad njegovim premoženjem debelo smeje. Tudi križanemu Jezusu so se farizeji in pismarji posmehovali, radovala so se njihova srca nad njegovo smrtjo, ki so jo imeli za poraz. Velik kamen so zavalili na grob, zapečatili so ga in poleg groba so postavili stražo. Le na skrivnem so se Jezusovi prijatelji solzili.

Oj, kako žalostno bi bilo za vsakega pravičnega človeka, če bi bilo s smrtjo vsega konec! A pogledajte čudo! Strahovit potres premakne skalo, zapečateni grobišče nedolžno umorjenega se razvali, stražarji od strahu popadajo na tla. Ko se zavedo, jo hitro poberejo v mesto Jezusovim sovražnikom povedat, kaj se je zgodilo. Jezus, premagalec groba, pa ves častit iz njega gre!

Zastonj Jezusovi sovražniki straže podkupijo z denarjem, naj se zlažejo: "Ko smo spali, so prišli Jezusovi učenci in so Jezusovo truplo ukradli." Kakšni Jezusovi učenci? Kako pa so jih videli, če so spali? Zastonj je Judom tajiti Jezusovo čudovito vstajenje, zakaj Jezus se je prikazal pobožnim ženam. S svojimi učenci je po vstajenju večkrat govoril; celo jedel in pil je z njimi in jih tako popolnoma prepričal, da zopet živi. Dvomljivec apostol Tomaž je celo rekel, da ne bo veroval, preden ne bo položil svoje roke v Jezusovo stran. In to je lahko kmalu storil ter ni mogel drugega reči, kakor: "Moj Gospod in moj Bog!" Verujem, trdno verujem, da si vstal od mrtvih!

Apostoli so potem javno, upričo sovražnikov glasno oznanjevali, da je Mesija, ki so ga umorili, vstal iz groba. Po vsem svetu se razlega njih veseli glas in tudi nas še dandanes razveselijo besede svetega Pavla: "Vemo, komu verujemo. Ako Kristus ni od mrtvih vstal, je zastonj naše oznanjevanje in je prazna naša vera. Toda Kristus je od mrtvih vstal – prvina njih, ki so zaspali" (1 Kor 17-20).

**BOG OČE,
KI V NEBESIH**

Bog Oče, ki v nebesih
kraljuješ vekomaj,
na duši in telesih
svoj blagoslov nam daj!

Naj bode posvečeno
presveto Tvoje ime,
živé naj tebi v slavo
vsi narodi zemljé.

Kraljestvo Tvoje pridi
in vladaj v srcih Ti,
presveta Tvoja volja
naj vselej se zgodi.

Daruj nam vsak dan kruha
za dušo in telo,
naj sveto obhajilo
še v smrti hrana bo!

**SLAVO
VEČNEMU ZAPETI**

Slavo Večnemu zapeti,
počastiti Jezusa
mora srce nam želeti
pred obličjem Večnega.

Sveto, sveto, vsi zapojmo,
sveto Jezusa telo!
Z glasom svojim povzdiguje
misli in srce v nebo.

Čast in slava vedno bodi
Bogu troedinemu,
naj razširja se povsodi
slava Vsemogočnemu!

Anton Martin Slomšek

K sliki: Slomškov kip v mariborski katedrali ga je leta 1878 slovenski umetnik Ivan Zajc.

Kako kratko je bilo krivično veselje Jezusovih sovražnikov! Niti cele tri dni ni trajalo. Kako dolgo pa se veselijo prijatelji Jezusovi Njegovega vstajenja? Že skoraj dva tisoč let. Iz vsega srca se veselimo tudi mi, ki svojega Zveličarja srčno ljubimo. Saj nam je veselje pripravil ravno s tem, ko nam je obljubil, da bomo tudi mi vstali od mrtvih kot On. Saj je rekel tako jasno: "Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v me veruje, bo živél, četudi bo umrl" (Jan 11, 25). Zato pa pravi sveti Gregor: "Naš Zveličar je šel v smrt, da bi se mi smrti ne bali; in vstal je od mrtvih, da bi tako imeli zaupanje: tudi mi bomo vstali!"

Smrt nam je torej le pot, vrata k ljubemu nebeškemu Očetu, k dragi nebeski Materi. Hladni grob nam je le postelja počitka po tolikem trpljenju. Trohno- ba je le prenovljenje našega rahlega telesa za novo, večno življenje. Zato se vseje strohljivo telo, da bo vstalo nestrohljivo, kakor pravi sveti Pavel (Prim. 1 Kor 15, 43).

Kakor večerno sonce zahaja, tako navadno tudi jutranje vstaja: lepo jasno, ali v megli in oblake zakrito.

Ravno tako je z našim sedanjim življenjem in prihodnjim vstajenjem. Kadar se nam bo enkrat sonce tega sveta stemnilo – o, da bi se nam prihodnje jutro sodnega dne tudi tako lepo razsvetlilo, kakor ljubemu Jezusu in Njegovim prijateljem. Le tako bomo Njemu z vsemi angelskimi zbori večno Alelujo prepevali.

Zato pa ni bolj veselega časa, kot je velika noč, god vstajenja Kristusovega, ki je premagal smrt.

Trdno se zanesimo,
kar danes se učimo:
Zveličar je od smrti vstal,
grob tudi nas ne bo končal.
Aleluja!

Še nekaj Slomškovih misli:

Hočeš otroke navdušiti za vero? Potem moraš sam živeti iz vere. Iz ledu se ne kreše ogenj.

+

Hočeš otroka naučiti moliti? Sam se moraš odkriti in pokrižati. Blagoslov tvoje molitve za otroke je velik. Bolj kakor besede govori otrokom tvoje življenje, da je potrebno moliti. Dvoumen posmeh in zgrešena kretnja otroka zbega. Če smo lažniki, bomo iz otrok napravili lažnivce. Če ne spoštujemo svetosti zakonskega življenja, ne bomo deležni spoštovanja. Na vzgojo ne vplivajo izbrane besede, temveč celotno življenje.

+

Kakor se zemlja usmerja k soncu, tako naj se družina ozira k Bogu. Mož je glava, žena pa srce zakona. Oba pa sta eno.

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 9874

Da ne bo kasneje zmanjkalo prostora, najprej naš letošnji **VELIKONOČNI SPORED**:

MELBOURNsko versko središče v Kew

Cvetna nedelja (8. aprila): osma maša kot običajno vsako nedeljo, **deseta maša** pa bo v lepem vremenu na prostem pri lurski votlini. Pred mašo blagoslov butaric in zelenja. Med mašo nam bodo pasijon predstavili z besedo in pesmijo naši mladi. — Kot običajno bo dobil vsak udeleženec blagoslovljeno oljčno vejico, butarice pa bodo pred mašo prodajale članice Društva sv. Eme ter gre izkupiček v Sklad Doma počitka.

Veliki četrtek (12. aprila), dan spomina Kristusove zadnje večerje in ustanovitve presvete Eucharistije ter duhovništva. Maša bo **ob pol osmih (7.30) zvečer**. Bo letos kaj lepša udeležba kot pretekla leta? S tem dnem se prične velika tridnevna spomina Gospodovega trpljenja, ki se končno zlije v praznovanje slavne vstajenja. Udeležba bogoslužja vseh treh dni je najlepši dokaz razumevanja naše vere in hvaležnega priznanja, da nas Bog neizmerno ljubi.

Veliki petek (13. aprila) je dan spomina Kristusove smrti na križu. Za nas je šel v sramotno smrt. Ta dan je strogi post in tudi zdržek od mesa. V našem središču je zjutraj **ob enajstih** spokorna pobožnost kot priprava na velikonočno spoved, nato pa pobožnost **križvega pota**, v lepem vremenu na dvorišču pred votlino. — Bogoslužje dneva (molitve in prošnje, branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obhajilo vernikov) bomo pričeli **ob treh popoldne**. Po obredih skupni obisk božjega groba v votlini.

Velika sobota (14. aprila): Kot vsako leto je spet ves dan prilika za spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu. **Ob osmih zvečer** se bodo pričeli pomembni obredi velikonočne vigilijske, v lepem vremenu seveda na prostem pri votlini. Blagoslov novega ognja in velikonočne sveče, nato slovesna hvalnica in branje beril. Po blagoslovu vode in ponovitvi kr-

stnih obljub (krstili letos ne bomo nikogar) — bo sledila maša velikonočne vigilijske, po njej pa naš domači običaj **VSTAJENJA** s procesijo, ki jo bomo zaključili z Zahvalno pesmijo ter blagoslovom z Najsvetejšim. Za konec bo tudi **blagoslov velikonočnih jedil**. Kdor bi želel odnesti domov novoblagoslovljeno vodo, naj zanjo prinese od doma stekleničko!

Kakor vsako leto moram spet ponoviti prošnjo, naj bi med večernim bogoslužjem pri lurski votlini (pa tudi med dnevno mašo na cvetno in na veliko nedeljo) ne bilo zbiranja za cerkvijo, ki je seveda povezano z glasnim govorjenjem in smehom. Vse to silno moti vse resne vernike, zbrane pred votlino, ki so prišli s pravim namenom slediti bogoslužju. Može, mladina posnema vaš zgled — dokažite jim, da znate kot verniki tudi drugače! Kako vse lepše bi bilo, ko bi pri obredih oz. maši ostali vsi člani družine skupaj. Vsaka družina ima za kaj prositi in potrebuje božjega blagoslova! — Zato ponavljam: kdor nima namena slediti bogoslužju, naj raje ostane doma!

Velika nedelja (15. aprila) vam nudi na izbiro tri svete maše: **ob osmih, ob desetih** (v lepem vremenu na prostem pri votlini) in **ob petih popoldne**. Pred bogoslužjem prilika za sveto spoved, kakor tudi vse ostale dneve velike tridnevne. Po vseh mašah je tudi **blagoslov velikonočnih jedil**.

Velikonočni ponedeljek (16. aprila) ima nedeljski spored: z mašama ob osmih in ob desetih. Spovedovanje pred bogoslužjem.

Naj na tem mestu spomnim na **velikonočno oddajo etničnega radia 3EA v priredbi našega verskega središča: bo na velikonočni ponedeljek, 16. aprila, v običajnem času ponedeljkovih slovenskih oddaj, torej od sedme do osme ure zjutraj**. Vaše domove bodo po zračnih valovih obiskale prelepe slovenske velikonočne pesmi in domače praznično razmišljanje. Ne pozabite — poslušajte nas!

Da ustrezemo rojakom, tudi letos nudimo priliko za velikonočno spoved na raznih krajih, kjer žive naši ljudje:

SPRINGVALE in okolica: Slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi sv. Jožefa, Springvale, v **torek velikega tedna (10. aprila) od šeste do sedme ure zvečer**.

ST. ALBANS in okolica ima priliko za spoved v domačem jeziku v **sredo velikega tedna zvečer od pol sedme (6.30) do osme ure**. Cerkev Srca Jezusovega, St. Albans. Redna sveta maša bo letos na istem kraju na cvetno nedeljo ob petih popoldne.

NORTH ALTONA z okolico: Slovensko spovedovanje bo v cerkvi sv. Leona Velikega na **sredo velikega tedna od šeste do sedme ure zvečer**.

V GEELONGU bo prilika za slovensko spoved pri cerkvi sv. Družine, Separation Street, Bellpark, na **veliki petek zvečer od sedme do osme ure**. Če bo cerkev zasedena za hrvaške obrede, bo spovedovanje v župnišču. — Redna slovenska maša bo za geelongške Slovence na cvetno nedeljo ob naši običajni uri 11.30.

V MORWELLU — cerkev Srca Jezusovega — bo slovensko spovedovanje na **cvetno nedeljo (8. aprila) od 6 do 7 zvečer**, nato pa tudi sveta maša (namesto zadnje nedelje v aprilu).

V WODONGI bo prilika za slovensko spoved v **torek velikega tedna (10. aprila)** v okviru farnega spokornega bogoslužja, ki se bo pričelo ob 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega.

Vse rojake iskreno vabim k sodelovanju, da bodo velikonočni prazniki čim lepši in zares doživeti. Ne pustite vsem tem prilikam iti mimo, saj mnogi naši rojaki po svetu nimajo podobnih ugodnosti za svojo duhovno obnovo.

+ Najprej bi vas rad spomnil, da si pogledajte pri naslovih verskega središča in sestrške hiše telefonske številke. Prve tri za okraj Kew niso več 861, ampak 853. Popravite, prosim, da ne boste klicali zaman!

+ Zadnjič sem omenil prihod p. Nikolaja, ki je prišel za tri leta med nas in izpolnil vrzel po odhodu p. Tonija. Po prvotnih načrtih naj bi bil najprej v Sydneyu. Ker pa je bila očesna operacija p. Valerijana prestavljena na datum po veliki noči, smo dobili novega patra med nas že ob koncu februarja: na nedeljo 25. februarja je že maševal naši skupnosti ter se iz dneva v dan bolj vživljal v svoje delo. Na radiu 3EA in 3ZZZ je že kar doma. Za nekaj časa ga bomo seveda izgubili po veliki noči, ko bo v Sydneyu nadomeščal p. Valerijana.

Novemu patru kličemo veselo dobrodošlico z željo, da bi se med nami dobro počutil in imel lepe uspehe, da bi se vživel v naše razmere in morda pogl. tukaj

še kaj globljih korenin. Tudi on je namreč prišel le za tri leta. (Pa naj dostavim, da je bilo tudi na mojem spremnem pismu pred dvaintridesetimi leti omenjeno le triletnje, na Valerijanovem pa najbrž prav tako...)

P. Niko Žvokelj je bil rojen v Kranju na Gorenjskem leta 1953, a starši so se tja preselili s Primorskega: oče je doma iz vasi Dolenje pod Planino, mama pa je iz Ajdovščine. V duhovnika je bil posvečen leta 1980 ter je zadnja tri leta in pol imel na skrbi znano Marijino božjo pot Nova Štifta pri Ribnici.

+ Društvo sv. Eme je imelo 25. februarja svoj prvi sestanek novega poslovnega leta, na katerem je bil dosežan odbor z voditeljico Rozi Lončar znova potrjen, dodani pa še dve novi moči: Francka Anžin in Anica Smrdel. Odboru želimo obilo uspeha, vse naše gospodinje pa prosimo za sodelovanje, zlasti matere otrok Slomškove šole, Glasnikov in Rožmarina.

Prva letošnja akcija je velikonočna: Društvo svete Eme bo organiziralo izdelavo butaric in prodajo pred glavno mašo cvetne nedelje. Obenem pa tudi že prodajajo srečke za velikonočni srečolov z lepimi dobrotami. Srečke so po en dolar.

Menim, da ni treba posebej poudarjati, da gre ves izkupiček Društva sv. Eme v dobre namene, v glavnem Skladu našega bodočega Doma počitka m. Romane. Skrb članic za dvoransko kuhinjo pa tudi korigirani nam vsem, saj se marsikdo najde in odžaja za mali denar.

+ Molitvena skupina se zbira v naši cerkvi sleherni četrtek ob eni uri popoldne. Vselej privabi nekaj nad deset ljudi. Seveda je vsakdo dobrodošel. Toliko nujnih potreb je po svetu in tudi med nami tukaj ter v domovini pod Triglavom, za katere je treba moliti.

+ Prireditelji II. TABORA, ki je bil letos na elthamskem hribčku Slovenskega društva Melbourne, so naprosili versko središče za sveto mašo, s katero sem rad ustregel. S p. Nikom sva somaševala v soboto 10. marca ob desetih popoldne pri polni dvorani in res lepem sodelovanju z ljudskim petjem, branjem beril

STOP PRESS! — Tik pred zaključkom številke MISLI je dospela iz kanadskega vele mesta Toronto vesela vest: naš rojak DR. ALOJZIJ AMBROŽIČ, nadškof-pomočnik torontski s pravico nasledstva, je s 17. marcem (dan sv. Patrika) prevzel torontsko nadškofijo. Dosedanji nadškof, kardinal Emmett Carter, je zaradi starosti predal skrb za 1.300.000 vernikov nadškofije mlajšim, slovenskim ramam. Ne dvomimo, da so ta ramena dovolj široka in močna ter se odgovornosti niso ustrašila. Rojaku - nadškofu iz srca čestitamo ter mu obljublamo svojo molitveno pomoč.

Torontski nadškof Ambrožič je nečak pokojnega sydneyskega patra Bernarda. Med nami je bil še kot bogoslovni profesor v času stričeve smrtne bolezni, že kot nadškof pa predlanskim. Upamo, da ga bomo še kdaj srečali med nami, takrat pa zelo verjetno — kot kardinala. . .

(predsednica SDM Anica Markič in predsednik Sveta viktorijskih organizacij Peter Mandelj) ter prošnjami vernikov. Udeleženci so bili domačini in iz vseh koncev pete celine: Sydneya, Canberre, Adelaide, Brisbana ter celo oddaljenega Perth. Mašo sem daroval za našo domovino, za mir in pravičnost, da bi na miren način prešla v demokratično obdobje svoje zgodovine. Ni bila moja ideja, a prireditelji so poskrbeli tudi za mašno nabirko, ki je zbrala lepo vsoto 378,98 dolarjev. Bog povrni vsem darovalcem! Denar je šel v Sklad Doma počitka m. Romane, ki je trenutno najbolj potreben dotoka novih darov.

II. TABOR je privabil na slovenski griček S.D.M. kar nekaj tisoč rojakov. Poleg že omenjenega bogoslužja in kulturnih prireditev, pri katerih je med ostalimi skupinami nastopila tudi naša folklorna skupina Rožmarin (vodi jo s. Petra), na koncertu pa Glasniki, je bilo dosti drugih športnih in družabnih aktivnosti, mnogo lepih stvari, vrednih ogleda in tudi nakupa. Osebnostno sem pa le mnenja, da Tabor pomeni nekaj več kot zgolj festival ali neke vrste sejum. Od društva Sveta slovenskih organizacij v Viktoriji sem pričakoval toliko demokratičnega duha, da bi ne imela pomislekov prebrati na Taboru resolucijo — bila naj bi v moralno pomoč, zlasti zdaj pred volitvami tako potrebno in zaželeno vsem, ki se v domovini borijo za zmago demokracije v Sloveniji. Vem, da je bilo napisanih več primerkov, med njimi na prošnjo tudi moj. Žal sem zaman čakal, da bi bilo prebrano ustrezajoče besedilo resolucije ter preko žive oddaje radia 3EA poslano v širni svet. Tabor je s tem na svoji pomembnosti veliko izgubil. Imam občutek, da se nekateri boje neke zamere, ki jim žal velja več kot pot naše preizkušane naroda v demokracijo. Naj mi oprostite odkritim besedam!

+ Ob tem sem vesel, da je DEMOS (Demokratična opozicija Slovenije) našla med avstralskimi Slovenci le plodna tla. Pomoč zmagi demokracije v naši rodni domovini je zaživela v Sydneyu, Melbourneu in Canberri. Pri nas smo imeli prvi sestanek 18. februarja v dvorani verskega središča. Izbran je bil odbor in že ta dan je nabral skoraj tri tisočake v pomoč DEMOS-u.

+ V četrtek 15. februarja je v Austin bolnišnici v Heidelbergu umrl FRANK ŠPILAR. Kakor da bi čakal samo še duhovnika in tolažila svete Cerkve, je po prejemu zakramenta za bolne in umirajoče mirno zaspal. Pokojnik je bil rojen v kraju Kal 13. decembra 1924, v Avstraliji pa je od leta 1949. Zadnja leta je živel v Reservoirju. Rad je imel veselo družbo, a bolezen je od njega zahtevala stalno pažnjo. Frank je bil namreč eder prvih v Viktoriji, ki je dobil tujo ledvico in z njo normalno živel trinajst let. Zadnji čas pa je bil zopet redni obiskovalec bolnišnice in pripet na stroj za či-

ščenje krvi ter je veliko pretrpel.

Franka smo pokopili v naši cerkvi na nedeljo 18. februarja zvečer ob molitvi rožnega venca za pokoj njegove duše. Po pogrebni maši naslednji dan smo ga spremili na zadnji poti do keilorskega pokopališča. — Poleg žene Marije zapušča v Avstraliji dva brata in sestro, eno sestro v Kanadi, en brat pa je še na domu.

Malo slovenskih priseljencev — če sploh kdo — je doslej prišlo na prvo stran avstralskih časopisov. Začetek letošnjega marca je to prinesel rojaku, ki je prišel v Avstralijo leta 1962 kot begunec z nekaj cunji in brez centa v žepu, pa si je zdaj ob sicer kaj žalostni smrti zaslužil ime "tycoon". FLOYD PODGORNİK se je v teku nekaj kratkih let po prihodu v novo deželo iz pomočnika pri zidarjih dvignil med vrhove melbournskih gradbenikov, z milijonskimi izdatki in dohodki, saj je milijone izdajal samo za nabavo dirkalnih konj. Podjetje Podgor je bilo priznано in spoštovano. Gospodar je po pripovedovanju delavcev rad prihajal mednje in bil kot eden izmed njih. Nekaj mu je torej le ostalo od nekdanjega Cvetka ali Florjana, rojenega v Vrtovinu, med Ajdovščino in Novo Gorico, kot mizarski vajenec pa je služil pri Iskri. Če me spomin ne vara, sva se srečala enkrat samkrat, kmalu po prihodu v Avstralijo. Ni mi znano, če je imel kasneje kaj zvez s slovensko skupnostjo. Verjetno ne, vem pa, da je nekaj rojakov delalo zanj.

Floyda Podgornika so našli v soboto 3. marca v krvi ob revolverju v njegovi pisarni v Melbourneu. Šlo naj bi za samomor, a po poročilih je še marsikaj ostalo nepojasnjeno. Poleg žene Lorraine zapušča tudi dva sinova, Andreja, 18, in Marka, 16. Pogreb je bil v četrtek 8. marca iz anglikanske cerkve sv. Andreja, Brighton, na pokopališče v Cheltenham.

MARIO KLEVA je umrl 11. marca na svojem domu v melbournskem okraju Northcote. Rakova bolezen, ki jo je skrival dokler je mogel, ga je končno porabila. Pogreb je bil 15. marca po maši zadušnici v cerkvi sv. Jožefa, Northcote. Pokopališče v Prestonu je sprejelo njegovo izmučeno truplo. Pokojnik je bil rojen 22. oktobra 1924, Prebeneg pri Trstu. V Avstralijo je prišel leta 1954 ter se še isto leto v novembru v Carltonu — cerkev Srca Jezusovega — poročil z Ivanka Filipčič, rojeno v Trstu. Poleg nje zapušča še hčerko Jeanette.

Vsem sorodnikom naših pokojnih iskreno sožalje. Ne pozabimo umrlih v svojih molitvah. R. I. P.

+ Za krste in poroke je tokrat zmanjkalo prostora, zato pridejo na vrsto prihodnjič. Nova številka bo izšla kmalu po velikonočnih praznikih.

Premakljivi svečnik

24.

"ČEPRAV so počitnice, sem vas sklical, dekleta in fantje, da se pogovorimo, kam bi letos šli," je rekel župnik Zdravko mladini, ki jo je sklical po rani maši v veroučni dvorani.

"Gremo, nekam gremo! Drugi hodijo v planine, na morje, potujejo in taborijo, mi pa smo vedno doma."

"Prav zaradi tega smo se zbrali, da se pogovorimo, kam bi šli."

"Na morje," so se oglasili fantje.

"V planine, v planine," so bila glasna dekleta, najglasnejša med njimi pa je bila sedemnajstletna Zora.

"Na morju je lepše in manj vsakdanje. Planine imamo skoraj doma, saj smo v hribih."

"Ne na morje! Na morju je dolčas in preveč hrupno je. Nikjer nisi sam, povsod je sama gneča."

"Sama sebi oporekaš. Praviš, da je dolčas, in v isti sapi trdiš, da je prehrupno."

"Saj zato je dolgočasno, ker je prehrupno in se niti za hip ne moreš zbrati."

"V planinah je preveč samotno. In utrudljivo. Povsod moraš peš, saj še nisem slišal, da bi pri nas na gore vodila avtocesta."

"Ravno zaradi tega je v planinah lepo, ker je utrudljivo. Brez truda ni nobenega užitka. Še tega ne veš?" se je razburjala Zorica.

"Ne bo drugače," jih je prekinil župnik Zdravko, "morali se bomo sporazumeti in zediniti. Menda se ne bomo delili na dvoje, eni bi šli na morje, drugi pa v gore. Je pa res tako, kakor ste rekli že sami: na morju je lažje, razen plavanja ni tam nobenega napora. Samo poležavaš in se sončiš. Zopet malo plavaš in se zopet sončiš. Tako ves dan. Nekaj dni gre kar dobro, potem se pa naveličaš."

"Mi se ne bi naveličali."

"Kako veš, da ne?"

"Saj gremo samo za dva dni. Več časa nimamo. Naši starši pa nočejo razumeti, da tudi nam pripada dopust vsaj treh tednov, če že ne celega meseca."

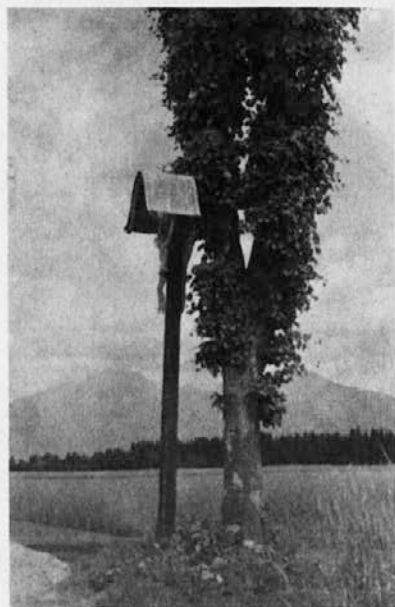
"Kdo bo doma delal?"

"Torej dva dni imamo časa. Zdaj pa premislimo, ali se nam splača voziti se tako daleč, da si dvakrat namočimo noge v morski vodi."

"Zato pa pravim, da ne gremo na morje. Gremo v planine! Pa kaj ste taki lenuhi, vi fantje?" jih je zmerjala Zorica. "Če se bojite truda, vam bomo dekleta nosile nahrbtnike, da se ne boste preveč namučili, mami-

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$100.— N. N.; \$45.—Anton Ludvik;
\$42.—Josipa Kunek, A. G., Valerija
Pančur; \$34.—Martin Berkopec, Jo-
že Senčar; \$32.—Andrej Udovič;
\$27.—Tonia Pavlin; \$22.—Milan
Celigoj, Jože Štemberger, Vincent
Rep; \$21.—Ivan S. Prosenak; \$20.—
Alojz Golja, Veronika Korošec;
\$19.—Franc Marko; \$17.—Maria
Paunič, Katie Dodig, Ivan Stanjko,
Jože Košorok, Marija Bosnič, An-
ton Brne, Janez Rotar; \$15.—Franc
Anželc, Karl Mezgec; \$14.—Maria
Krmel, Martin Šuštarč; \$13.—Mari-
ja Jurševič; \$12.—Anka Brgoč, Ivan
Damiš, Ciril Čampelj, Friderick Ne-
mec, Jaka Rejec, Antonija Stanson,
Marija Špilar, Francka Anžin, Gize-
la Kassardjian, Pavla Čučko, Hinko
Hafner, Ana Horvat, Drago Tomac,
Anton Šajn, Mario Jenko, Mila Vad-
njal, Anica Kakša, Karolina Ogriz-
ek, Franc Plohl, Stane Stoklas, Ro-
ža Franco, Pavlina Pahor, Stojan
Može, Ivana Ponikvar, Maura Vodo-
pivec, Petrina Pavlič; \$10.—Jože
Rakar, Marija Žekš, Tone Mlinarič,
Vinko Tomažin; \$8.—Tine Kramar,
Štefanija Tomšič, Cirila Neubauer;

Kratjevo znam'nje — križ — stoji ...

\$7.— Slavka Kruh, Ivana Krnel, Viljem Bauer, Pavla Čuk, Jožef Ranner, Ludvik Lumbar, Jožef Gorjup, Eva Wajon, Jožef Ficko, Antonija Poklar, Ivan Bratina, Stanko Vahnjal, Leopold Muller; \$6.— Herman Muster; \$5.— Ivanka Dekleva, Slavko Koprivnik, Franc Horvat, Olga Kampuš, Jože Plevnik, Valerija Sedmak; \$4.— Jakob Urbančič, Leopolda Križman, Franc Žužek, John Mihič, Lucija Srnc, Anton Kociper, Marija Grl, Ivan Strucell; \$3.— Kristina Hrast; \$2.— Justina Stakič, Katarina Hartner, Ivanka Zec, Ivan Furlan, Dore Kavčič, Roza Ogrizek, Ferdy Jelerčič, Ivanka Jerič, Danica Bizjak, Ivanka Penca, Franc Car, Leopold Urbančič, Hermina Koroša, Franc Bergoč, Urška Dubrovič, Evgen Brajdot, Milka Marušič, Franc Polak, Julijana Kure, Anton Šabec, Florjan Vojska, Bruno Bolko, Ivanka Tomšič, Marija Grum, Zdenka Novak.

ni sinki!"

"Tako je," so ji pritrdile druge. "Gremo v planine. Za dva dni se na morje ne spleča, saj bi se samo prevažali tja in sem."

"Predlagam, da glasujemo. Večina bo odločila," je rekel župnik.

"Saj res. Glasujmo! Toda dobro si bom ogledala tiste, ki bodo glasovali za morje," se je šalila Zorica.

"Ste slišali, gospod župnik? Zorica nam grozi. Take volitve niso svobodne. To je pritisk, moralni pritisk. Tako se ne gremo!"

"Pa bodite toliko moralno trdni, da se ne pustite prisiliti. Torej, kdor je za morje, naj dvigne roko."

Počasi se je nekaj rok dvignilo.

"Boš dal roko dol! Vlado, dol roko! Stanko, povleci no tačko nazaj!" jih je silila Zorica v šali in nagovorjeni so ubogljivo roko počasi spuščali in povlekli glavo med ramena.

"Kdor je za planine, naj dvigne roko!"

Zorica je skočila pokonci in dvignila obe ter vpila: "No, Stanko, Vlado, Francek, Jože, dvignite no svoje lopate," je spodbujala fante, dekleta pa so že tako imele roke v zraku.

"Velika večina je torej za gore. Dobro. Kdaj bi pa šli?"

"Prihodnji petek in soboto."

"Zakaj pa ravno v petek in soboto?"

"Da bom lahko jedel v petek meso, ker bom popotnik. Doma mi mama v petkih ne da mesa."

"Vsekakor zelo važen vzrok. Torej v petek in soboto. Kam bi pa radi šli?"

"Na Triglav."

"Na Stol."

"Potem pa že rajši na klop kakor na stol," se je nekdo šalil.

"Za Triglav sta dva dneva premalo. To bi bila dirka. Kaj pa, če bi šli v Kamniške planine?"

"Da, pojdimo na Kamniško sedlo."

"Pa na Veliko planino."

"Na Brano."

"Brano imamo doma. Sedim na njej, kadar so na njivi prevelike grude."

"Prvi cilj naj bo Kamniško sedlo. Tam bi prenočili in naslednji dan si bomo izbrali primerno pot, ko bomo videli, kakšno bo vreme, kako bo z utrujenostjo in podobno."

"Do Kamniškega sedla se že ne bomo utrudili."

"Kdor je planin vajen, res ne. Toda nekateri bodo šli prvič in za tiste pot ne bo tako lahka. Gotovo pa ne bi bilo pametno, da bi se preveč utrudili. Saj napora imate dovolj doma pri domačem delu."

"Kaj pa vzamemo s seboj?"

"Predvsem primerne čevlje, ki ne smejo tiščati. Ne jemljite na pot novih, še ne shojenih. Pa tudi primerno obleko. Toplo pleteno jopico in nekaj nepremočljivega, če bi nas dobil dež ali celo kakšna nevihta."

"Kaj bomo jedli?" se je zaskrbljeno oglašil nekdo zadaj.

"Hrano moramo vzeti s seboj. V kočah je draga in dovolj bo, če si naročimo čaj ali koruzne žgance."

“Žgancev doma ne maram, kako bi jih jedel na izletu?”

“Predlagam, da bi imeli vse skupno. Nekdo naj prinese kruh, drugi klobaso, potem si bomo pa delili.”

“Dobro. Jaz vzamem s seboj dva hleba domačega kruha. Bo dovolj?”

“Premalo. Če nas bo petindvajset, kolikor nas je sedaj tukaj, bo to za dva dni premalo. Kdo še prinese kruh?”

In so se priglasili še za kruh, za zabelo, za klobase, meso, jajčka. Dogovorili so se, da vzamejo s seboj špiritni gorilnik, da si bodo lahko kjer koli skuhal čaj in kadar koli se jim bo zahotelo.

Priprave so bile velike in mladina je ves teden samo o tem govorila. V petek zjutraj so odrinili. Z avtobusom so se peljali do Logarske doline, potem so v Plečnikovi kapeli pri Logarjevih imeli mašo. Nekateri so opravili spoved, vsi pa so prejeli med mašo obhajilo. Pri maši so res lepo in s srcem sodelovali. Zorica je brala berilo, župnik pa je govoril o lepoti božjega stvarstva.

Po maši so prvič kuhali čaj in razvezali nahrbtnike ter jedli s tekom mladih volčičev, kajti zrak je bil oster in je zbujal tek. Rahla oblačna zavesa, ki je pokrivala nebo, se je začela trgati in postajati luknjičava in vitre tega velikega nebesnega rešeta so postajale vse ožje in so nazadnje izginile v sinjini čistega neba. Sonce je kmalu z vso močjo posijalo v skalovje, ki se je na levi strani doline ostro črtalo v nazobčanih vrhovih dolgega, masivnega hrbta.

Kmetje so sušili seno. Mladina jih je pozdravljala in spraševala:

“Kakšno bo vreme danes?”

“Lepo, sončno.”

“Kaj pa jutri?”

“Vprašajte jutri zjutraj. Nastavljeni smo samo za kratkoročno vremensko napoved.”

“Dobro, dobro! Lepa hvala tudi za danes!”

Pri slapu Rinki so se dolgo mudili.

“Dobro si odpočijmo, preden napademo strmine. Navzgor hodimo počasi, da se od vsega začetka preveč ne upehamo. Držimo se skupaj. Vedno čakajmo tiste, ki so zadaj, ker je zelo mučno, če kdo ne more, pa mora tako rekoč po sili dohitevati druge, ki lahko hodijo. Strogo pazite na markacijo, da ne zaidemo. Kadar bo kdo zelo utrujen, naj pove, da bomo počivali,” je dajal župnik navodila.

Komaj pa se je skupina zalezla v strmino, že se je dolga sklenjena veriga začela trgati. Spredaj so preveč hiteli in nekateri tej naglici niso bili kos. Zorica se je ves čas smukala okoli župnika, kramljala in se jezila na one spredaj.

“Kje bi lahko že bila, če bi hotela. Toda ne smemo se oddaljiti od teh, ki so zadaj. Sicer je res, da lezejo kot polži. Malo hitreje bi lahko dvigali noge, saj niso sedemdeset let stari.”

“Ti zadaj že prav hodijo. V planinah je treba hoditi počasi, toda enakomerno. Nimajo prav tisti, ki so spredaj. Neučakani so in nimajo čuta za enakomerno, lagodno hojo. Upam, da bodo toliko pametni in obzirni in nas bodo pri koči na Okrešlju počakali.”

Toda pri koči ni bilo nikogar. Očitno so tisti spredaj šli kar mimo, ne da bi se vsaj tu ustavili in počakali druge. /Nadaljevanje prih./

V POMOČ MISIJONOM IN NAŠIM POSINOVLJENIM AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.— L. & M. Martin; \$100.— Julka Mrčun, Stanko Aster-Stater (namesto božičnih voščil sorodnikom in znancem); \$70.— Franc Danev, Lojze Robnik (za lačne); \$60.— Jože Režek (za lačne); \$50.— Franc in Apolonija Tanšek, Anton Konda, Franc in Apolonija Tanšek (za lačne); \$40.— Slavko Koprivnik (za lačne), Jože Krušec z druž. (za misijonska vozila); \$30.— Anton Stariha (namesto božičnih voščil sorodnikom in znancem), Marija Telich (za lačne afriške otroke); \$25.— Jože Krušec; \$20.— Vinko in Rajko Jager za božični dar misijonom, Marijan Vihtelič, N. N., Alojz Kastelic, Anton Kristan, Mira Urbanč (vsi za lačne), Jože Krušec z družino (namesto venca na grob pok. mami Frančiški Mukavec); \$10.— Ivanka Študent, Roman Uršič, Jože Gosak (vsi trije za lačne), Marija Oražem, Tinka Urh, Albina Zitterschlagger; \$6.— Josip Burlovič, Julijana Razboršek (oba za lačne); \$5.— Marija Boelckey, Marija Celigoj (za lačne).

MATERI TEREZIJI ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— Valerija Pančur, Mila Vadnjal; \$30.— N. N., Anna Dranginis; \$20.— N. N., Alojz Gasperič, N. N.; \$10.— Ivanka Bobek; \$5.— Marija Boelckey.

DOBROTNIKOM BOG STOTERO POVRNI!

SV. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M., /v Box Hillu, Vic./
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

POROKE:

Tony Barič, Georges Hall, N.S.W., sin Andreja in Stane r. Štavanja, rojen in krščen v Sydneyu, in **Marija Brodnik**, Bellambi, N.S.W., hčerka Alojzija in Barbare r. Rajk, rojena in krščena v Wollongongu. Priči sta bila David Uljan in Stojan Franca. — Župnijska cerkev sv. Columbkille, Corrimal, N.S.W., med poročno mašo v soboto 27. januarja 1990.

Dimitri Emil Lajovic, Strathfield, N.S.W., sin Dušana in Aleksandre r. Hreščak, rojen in krščen v Sydneyu, in **Susan Mary Cadby**, Strathfield, N.S.W., hči Franka in Mary r. Kelly, rojena in krščena v Melbourneu. Priči sta bila Frank Castino in Margaret Woodhead. — Sv. Rafael, Merrylands, 3. februarja 1990.

Ernest Frank Jaušovec, Warrawong, N.S.W., sin pok. Frančeka in Ivanke r. Vučko, rojen in krščen v Wollongongu, in **Gail Dorothy Emanuel**, hči Roberta in Daphne. Priči sta bila Alan Tremelada in Jeneffa MacNiece. — Warilla, N.S.W., 11. februarja 1990.

Vsem trem parom naše iskrene čestitke z željo po obilici božjega blagoslova v zakonskem življenju. Bog daj, da bi iz zakramenta svetega zakona, ki so ga prejeli, trajno črpali moč za ljubezen in zvestobo!

KRST : Monique Jessica Morgan, Brownsville, N.S.W. Oče Michael, mati Anica r. Hart. Botra sta bila Maria in Karl Hart. — Figtree, med nedeljsko službo božjo dne 11. februarja 1990. Novokrščenci, staršem, botrom in njih družinam naše čestitke!

POKOJNI:

V ponedeljek 12. februarja 1990 je v Wollongongu v bolnišnici sklenil svoje zemeljsko življenje **JOŽE ČUK**, ki je živel v Unanderri, NSW. Pokojnik je bil rojen 22. februarja 1916 v Godoviču, okraj Idrija, kot sin Franca in Ane r. Nagode. Leta 1947 se je v vasi Ledine nad Idrijo poročil s Pavlo Fortuna. V Avstrali-

ji sta začela v Unanderra Hostelu, pozneje pa sta si kupila domek na Central Avenue. Jože je bil ves čas zaposlen v železolivarni, zadnjih deset let pa je bil upokojenec. Rad je prihajal k slovenski maši v Figtree. Lani pred božičem je imel prometno nesrečo in dobil hude notranje poškodbe. Skoraj dva meseca se je boril za življenje, končno pa le podlegel. V bolnišnici je večkrat prejel svete zakramente. Pokojnik zapušča poleg žene Pavle tudi hčerko Marto poročeno z Erikom Jennings ter Marijo poročeno s Patrikom O'Leary, poleg vnuka Erika pa vnukinje Jenny, Sandro, Shando, Prudence in Rhiannon. Pogrebno mašo smo imeli v četrtek 15. febr. v naši cerkvi v Figtree, grob pa je dobil na livadnem pokopališču Kanahooka.

V torek 13. februarja 1990 je v Eversleigh bolnišnici v Petershamu umrla **FRANA GRŽELJ** r. Maričič dne 20. januarja 1923 v Veli Luki (Korčula). Poročila se je z Dragom Žuvela, a kmalu postala vdova. V drugič se je poročila v Lojzetom Grželj in žvela z njim v Burwoodu. Bolna je bila samo kakih šest tednov. Prejela je sveto maziljenje, vdano prenašala trpljenje in vdana v božjo voljo zapustila ta svet. Pokojnica je s svojim možem redno prihajala k slovenski maši v Merrylands. Poleg njega zdaj zapušča tudi hčer Jožico por. Salečič iz prvega zakona, v Veli Luki sestro Felicijo, v Ameriki pa sestro Marijo. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v petek 16. februarja, pokopana pa je bila v Rookwoodu, novi slovenski del.

V soboto 17. februarja 1990 je v Linburn domu počitka v Burwoodu, NSW, umrla **KRISTINA QUALIZZA** r. Petrussa. Rojena je bila 2. septembra 1900, kraj Stregna v Beneški Sloveniji. V boleznih je večkrat prejela zakramente in nekaj ur pred smrtjo ponovno sveto maziljenje. Zapušča hčerko Pino por. Blassutig in sina Antona Simaz. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Jožefa, Enfield, v torek 20. februarja. Grob je dobila na prvem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu poleg pokojnega zeta Antonija Blassutig.

V soboto 24. februarja 1990 je v Villawoodu neki motorist povozil do smrti **JOSIPA KOŠOROG**. Nesreča se je zgodila prav pred njegovim domom na Woodville cesti, ki jo je Josip hotel prečkati ob večerni uri. Pokojnik je bil rojen 20. februarja 1939 v vasi Čabar (Gorski kotar) kot sin Antona in Francke r. Poje. V Avstralijo je prišel v juliju 1950 in bil dolga leta zaposlen pri ALCAN v Granville. V avgustu 1966 se je v Summer Hillu poročil z Lucijo Isfan. Poleg nje zapušča tu še sina Antona, v domovini pa mamo in sestro Marijo. Po pogrebni maši 1. marca pri nas je bil pokopan na novem delu našega pokopališča.

V nedeljo 4. marca 1990 je nekaj minut po sedmi uri zjutraj na svojem domu v Marrickville, NSW, umrl **MILAN MIRKOVIČ**. Rojen je bil v vasi Pavče v Sla-

voniji dne 24. avgusta 1929, v Avstralijo pa je prišel v avgustu 1955. Dne 3. marca 1956 se je v Strathfieldu poročil z Ivanka Vertel. Poleg nje zapušča hčerko Tanjo por. Melwell in sina Marka. Po poklicu je bil mizar, a tu je dolgo vrsto let delal na železnici. Udeležil sem se pogreba, ki je bil v sredo 7. marca v srbski pravoslavni cerkvi v Alexandriji, NSW. Milanov grob je na pokopališču v Rookwoodu.

Vsem sorodnikom omenjenih pokojnih iskreno sožalje. Naj jim dobri Bog nadomesti izgubo dragih z darovi svoje ljubezni. Umrlih se radi spomnimo v molitvi! — Vse bralce naprošamo: sporočite nam smrtne primere med našimi rojaki!

POSTNI IN VELIKONOČNI SPORED:

Ta spored je bil v glavnem objavljen že v prejšnji številki. Tokrat naj ga spet ponovim.

MERRYLANDS ima službo božjo vse postne kakor ostale nedelje v letu ob pol desetih dopoldne. Sobotna vigilna maša ob sedmih zvečer velja že za nedeljsko. Tako imajo vsi, ki v nedeljo zjutraj igrajo pri raznih športih, priliko, da opravijo nedeljsko dolžnost že v soboto zvečer. S tem namenom smo pred leti vpejlali vigilno mašo. Pri nas je pri tej maši vselej ljudsko petje ob spremljavi orgel.

Sveto spoved za veliko noč lahko opravite vedno pol ure pred sveto mašo ob sobotah, nedeljah, ali ob petkih.

Postna pobožnost je vsaki petek ob sedmih zvečer združena s sveto mašo.

Na veliki četrtek, 12. aprila, bomo imeli spominsko mašo zadnje večerje ob sedmih zvečer. Po maši bo čiščenje Najsvetejšega pri oltarju Srca Jezusovega pod zvonikom. — **Na veliki petek** 13. aprila, bo slovesno opravilo s pasijonom, čiščenjem križa in svetim obhajilom ob treh popoldne. Zvečer ob sedmih bomo molili križev pot. Naj omenim, da se sme sveto obhajilo deliti le pri glavnem opravilu ob treh popoldne. — **Na veliko soboto**, 14. aprila, bo blagoslov jedil ob dveh in ob petih popoldne. Slovesna vigilna maša z blagoslovi in branjem beril pa bo ob sedmih zvečer. — **Na velikonočno nedeljo**, 15. aprila, bo slovesno vstajenje s sveto mašo ob osmih zjutraj. Sodeluje mešani zbor. Ob desetih dopoldne bo druga sveta maša tega praznika z ljudskim petjem. — **Na velikonočni ponedeljek**, 16. aprila, bo sveta maša ob 9.30 dopoldne in tudi ob šestih zvečer, ob sedmih pa bo v naši dvorani PIRHOVANJE. Igral bo ansambel Mavrica.

V FIGTREE bo sveta maša na cvetno nedeljo, 8. aprila, ob petih popoldne. Pred mašo bo blagoslov zelenja in med mašo branje pasijona. Vse postne srede (razen na sredo velikega tedna) bo sveta maša s

postno pobožnostjo ob sedmih zvečer. — Na veliki četrtek bo sveta maša ob petih popoldne. — Na veliki petek bo slovesno opravilo s svetim obhajilom ob sedmih zvečer. — Na veliko soboto bo blagoslov velikonočnih jedil ob dveh popoldne. — Na velikonočno nedeljo bo sveta maša ob 11.30 dopoldne.

CANBERRA pride na vrsto za slovensko službo božjo na velikonočno nedeljo, 15. aprila, ob šestih zvečer, nato pa spet 20. maja ob isti uri.

NEWCASTLE bo imel slovensko službo božjo v nedeljo 29. aprila ob šestih zvečer v Hamiltonu. Pred mašo bo prilika za spoved, po maši pa običajno srečanje v dvorani.

GOLD COAST pride na vrsto za sveto mašo v soboto po veliki noči, 21. aprila ob 7.30 zvečer. Po želji tamkajšnjih rojakov je kraj spremenjen: slovenska maša bo odslej v farni cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Broadbeach Waters (prej Merimac).

Rojaki BRISBANA bodo imeli slovensko službo božjo naslednji dan, torej na belo nedeljo, 22. aprila, ob 11.30 dopoldne. Pred mašo bo prilika za zakrament sprave. Cerkev je ista kot doslej: St. Mary's v South Brisbane.

WAGGA-WAGGA pride na vrsto za slovensko službo božjo, ko bodo tamkajšnji rojaki to želeli in nam sporočili.

Rojaki v PERTHU in NORTH QLD. bodo dobili pismeno sporočilo, kdaj bo pri njih služba božja in kdo jih bo obiskal.

BOŽJI GROB bomo imeli pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu na veliki petek popoldne po obredih ter ves dan na veliko soboto. V cerkveni veži je formular za seznam molilcev, ki čaka tudi na vpis vašega imena, da Jezus ves čas ne bo sam.

PROJECT COMPASSION je tudi letos postna dobrodružinska akcija v pomoč revnim v deželah tretjega sveta.

IMENA BOLNIKOV nam sporočite, da jim prinesemo sveto obhajilo za praznike. A obiskovanje bolnikov ne velja le za duhovnika, temveč za vso našo skupnost. "Catholic Weekly" je nedavno poročal o župniji Eastwood, kjer farani kar tekmujejo, kdo bo obiskal več bolnih župljanov. Posnemajmo jih!

PIRHOVANJE, že zares tradicionalno, bomo imeli tudi letos na velikonočni ponedeljek, 16. aprila, z začetkom ob sedmih zvečer. Igral nam bo ansambel "Mavrica" s pevko Olgo. Glavni dobitek nagradnega tekmovanja večera bo barvna televizija. Srečke boste prejeli po pošti z "Rafaelom". — P. VALERIJEV

Z VSEH VETROV

SVET slovenskih krščanskih izseljencev v Evropi je zasedal v januarju v Oberhausnu v Porurju (Vestfalija), ki je zgodovinsko središče slovenskih izseljencev v Zahodni Nemčiji, saj je bilo tam v času okrog prve svetovne vojne nad petdeset slovenskih društev. Organizacija ima sedež v Parizu in želi po krščanskih načelih ohraniti ter gojiti med slovenskimi izseljenci po Evropi jezik ter kulturo. Iz letošnjega zasedanja so poslali v matično domovino in v svet sledečo

IZJAVO:

Slovenski izseljenci odločno podpiramo vse napore za demokratizacijo v Sloveniji, za obrambo slovenske suverenosti, za rešitev težkih gospodarskih problemov, za družbeno priznano versko svobodo in polno enakopravnost državljanov Slovenije vseh prepričanj.

Trdno upamo, da bodo bližnje volitve potekale res svobodno in da bodo izrazile voljo večine po pluralizmu in demokraciji. Pričakujemo tudi, da bo novi slovenski parlament pokazal večjo zavzetost za Slovenijo v zamejstvu in izseljenstvu.

Slovenski izseljenci zahtevamo, da se nam prizna možnost sodelovanja na volitvah v Sloveniji, saj so mnoge demokratične države svojim izseljencem že omogočile pisмено glasovanje.

Isto IZJAVO je sprejel Slovenski ameriški svet, nova organizacija politične emigracije v Združenih državah ameriških, na svojem sestanku dne 12. februarja letos. Kasneje se ji je pridružila tudi kanadska veja Slovenskega državnega gibanja.

Kaj smo Slovenci v Avstraliji res predaleč, da bi podprli rojake v domovini s kakšno slično Izjavo? Ali pa preboječe zaspani — kljub Taboru, ki brez kakšne jasne opore narodu v domovini gotovo ne zasluži tega imena. Ali pa še oportunistično čakamo (nekateri kar očitno), kam bo zapihal veter ...

MONT EVEREST, najvišja gora na svetu, naj bi bila 22. aprila letos razglašena za "vrh miru", če seveda ne bo prišlo kaj izrednega vmes. Posebna alpinistična odprava načrtuje na ta 8.848 metrov visoki vrh v Himalaji "vzpon miru". Organiziral ga je in tudi poimenoval ameriški alpinist John Whittaker, sestavljajo pa odpravo ameriški, sovjetski in kitajski gorniki.

Ta skupina gornikov si je tudi zadala nalogo, da bo najvišjo goro sveta očistila razne navlake — kisikovih bomb, delov šotorov, raznih steklenic in konzervnih skatel, papirja in drugih odpadkov, ki so se ob vsaki

odpravi nabrali. Pričakujejo, da bo tega že kar za kake dve tona. Vse mislijo zakopati v bližini baznega taborišča in tako polepšati strmine gorskega velikana.

LE KJE NI SLOVENCA? Tudi ob prelomnem zgodovinskem dogodku, ko sta se srečala nedavno papež Janez Pavel II. in Mihael Gorbačov, ga ni manjkalo. Glasilo "Med nami", ki ga izdajajo rimski Slovenci, poroča, da so s presenečenjem in ponosom zagledali na televizijskem zaslonu med papeževimi dvorniki, ki so spremljali predsednika vrhovnega sveta SZ in njegovo soprogo, tudi dr. Štefana Faleža.

Ime Falež je tudi nam avstralskim Slovincem znano, saj je dr. Štefan Falež spremljal papeža Janeza Pavla na njegovem obisku pete celine. Da je sorodnik canberrskih Faležev, pa menda ni treba posebej omenjati.

STOLETNICO praznuje letos francoska biblična in arheološka šola v Jeruzalemu. Ustanovljena je bila 15. novembra 1890, njen začetnik pa je bil dominikaneec Marie-Joseph Lagrange. Veliko bogastvo šole je knjižnica, ki se ponaša s 100.000 znanstvenimi deli in 400 revijami. K svojemu najpomembnejšemu uspehu prišteva šola izdajo Jeruzalemske biblije, njeno največje arheološko delo pa je bilo vsekakor odkrivanje v Qumranu.

SVARILO PRED MAMILI je izrekel opazovalec apostolskega sedeža pri OZN, nadškof Renato Martino, na izrednem zasedanju Generalne skupščine, posvečenem narkomaniji. Po njem je to pereče vprašanje modernega sveta povezano v prvi vrsti z uživanjem mamil in potem šele s prodajalci. S primerno vzgojo je treba začeti v družinah in otrokom nuditi čut za nadčutne vrednote. Samo s tem jih bomo zavarovali pred to veliko nevarnostjo. "Človeški rod so že obiskovale vojne, lakote, potresi, kuga in razne epidemije, vendar se človeštvo doslej še ni srečalo s tako grozljivo veliko in razdiralno nevarnostjo kot je uživanje mamil," je poudaril nadškof. Vsekakor važno vprašanje moderne družbe, ki ga ne smemo zamenjati in poenostavljati.

LETOPIS katoliške Cerkve za leto 1989 je izšel v februarju. Zajetna knjiga sleherni leto prinese najpomembnejše sezname oseb, ki v Cerkvi opravljajo razne pomembnejše službe, enako zanimive številčne podatke. Letos je bil prvič sestavljen v vatikanski tiskarni v fotostavku, z računalniško obdelavo.

Skrbno je sestavljen seznam ženskih samostanov po svetu, ki imajo klavzuro. Teh je 3.345. Vseh redovnic skupaj pa je z večnimi obljubami 52.188, z začasnimi 3.700, novink je 2.464, kandidatkinj pa 2.119.

Statistika o duhovnikih je eno leto starejša, da je točnejša. Tisto leto je bilo posvečenih 7.998 novih

duhovnikov, kar je bilo za 9,20% več kot leto prej. Bogoslovcev je bilo vsega skupaj 92.173, kar je za 2% več kot prejšnje leto.

SPOMENIK slovenski materi – mučenici so 3. decembra odkrili argentinski Slovenci na vrtu Rožmanovega zavoda v San Justu, okraju Buenos Airesa. Izdelal ga je umetnik Jože Žerovnik. Pri odkritju je imel slavnostni govor Lojze Rezelj, Jože Guštin pa je vodil maševanje.

Ko je doma vedno bolj znana zgodba nesrečnih žrtv – vrnjencev iz Vetrinja po končani vojni, res ne smemo pozabiti žena in mater, ki so izgubile svoje može in svoje sinove. Koliko solza je bilo od takrat prelitih, ve samo Bog.

BOLGARIJA ima le 60.000 katoličanov, ki so razdeljeni po vsej deželi kot v diaspori. Največja škofija je Sofija in Plovdiv. Po besedah njenega apostolskega administratorja Jovceva se je položaj Cerkve v Bolgariji v zadnjem času precej izboljšal, čeprav verniki še vedno čakajo na zakon, ki bo ščitil njihove pravice.

Je pa administrator na nedavni tiskovni konferenci tudi povedal, da je bolgarska katoliška Cerkev povabila papeža Janeza Pavla II., naj obišče v bližnji prihodnosti tudi Bolgarijo. Dodal je tudi, da bolgarska vlada soglašala s tem obiskom in je že obljubila, da bo "med tem pomembnim dogodkom" skrbela za red in mir.

Ob tem povabilu se verniki Jugoslavije sprašujejo, kdaj bo papež končno stopil tudi na njihova tla?

KOLO ZGODOVINE se res čudno obrača. Saj se je skoraj začel vrteti prav v obratno smer. In rekel bi, da malo prenašlo, kar daje treznemu človeku sto pomislekov. Se zna Gorbacov, ki ga nekateri oglašajo za odrešenika, res samo smejati, ali pa zna pokazati tudi zobe, ki so po mnenju ruskih politikov "iz železa"? Končno: če bi jih ne imel, ali bi se sploh mogel pririti tako visoko v Sovjetski zvezi? Najbrž bi prej izgubil glavo. Ko je Litvanija oklicala suverenost, je mož hitro poslal ultimatum z izjavo, da se dežela enostavno ne more tako na svojo roko ločiti od Rusije. Ko to pišemo, za posledice ultimata še ne vemo, novice le poročajo o velikih ruskih manevrih v strahu Litvancem. Morda bo prav to preizkusni kamen o Gorbacovi iskrenosti na poti komunizma v demokracijo. Okrajane svobodne volitve v Rusiji pa so prav te dni pokazale, kako narod komuniste odklanja ter na njih mesta izbira nekomunistične kandidate...

Zanimiva in pomembna pa je vsekakor izjava, ki jo je v dneh, ko je Gorbacov obiskal papeža Janeza Pavla II. (1. decembra lani sta imela nad eno uro dolg zasebni pogovor), dal angleškemu dnevniku The Observer of London sovjetski šafovski svetovni prvak

Melbournskim rojakom je na uslugo

**ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT**

**18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159**

**Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.**

Garry Kasparov: "Zavedati se morate, da je Gorbacov zadnje upanje sovjetske komunistične partije, da bi ta še ostala na oblasti. Gorbacov ni heroj, ampak brodolomec." Pomisleka vredno, ali ne?

MATI TEREZIJA, ki se je nedavno morala zateči k zdravniški pomoči zaradi splošne oslabelosti, je spet v svojem karitativnem delu za najbednejše. Letos 27. avgusta bo izpolnila že osemdeset let življenja žrtve in ljubezni do bližnjega. Njeno nesebično delo in delo njenih sester misijonark ljubezni gane sleherno človeško bitje, ki pride z njo v stik. Nedavno jo je obiskala nekdanja svetovnoznana italijanska filmska zvezdnica Gina Lollobrigida — z nami nekako v povezavi, ker je po vojni poročila slovenskega begunca dr. Mirka Škofica iz Maribora. Tudi Gino je gani- lo to popolno razdajanje zavrženim in od vseh zapuščenim. Obljubila je, da bo za reveže začela zbirati darove ter jih pošiljati m. Tereziji za najbolj potrebne med potrebnimi.

POROČILO Organizacije združenih narodov sporoča svetu, da je na afriški celine v severnih deželah Etiopije suša uničila od 50 do 80 odstotkov vseh pridelkov. Huda lakota grozi prebivalstvu zlasti v krajih, ki so obenem še v rokah upornikov. Tako prihaja nevarnost z dveh strani: s strani neusmiljene gverile, ki krade in pobija, in seveda zaradi lakote oz. otežkočenja dovoza najnujnejše hrane za ohranitev življenja. Poročilo zatrjuje, da je pomoč nujna in bi moral svobodni svet takoj poslati milijone ton hrane, sicer bo šlo število od lakote umrlih nesrečnežev, zlasti nebolj- ljenih otrok, v stotisoče in stotisoče.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

**LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L**

**10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061**

**Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095**

**Vsa
dela so
pod garancijo!**

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

Skupaj s sestrico sva se spravila na slikanico in obarvala angelčke, ki Ti jih pošiljava. Obenem pa hvala za nagrado, ki si mi jo poslal lani. Veš, enkrat sem Ti pisal, pa se nisem dovolj potrudil, zato mama ni hotela oddati pisma na pošto. Zdaj pa sem bolj priden in upam, da se bom še večkrat oglasil.

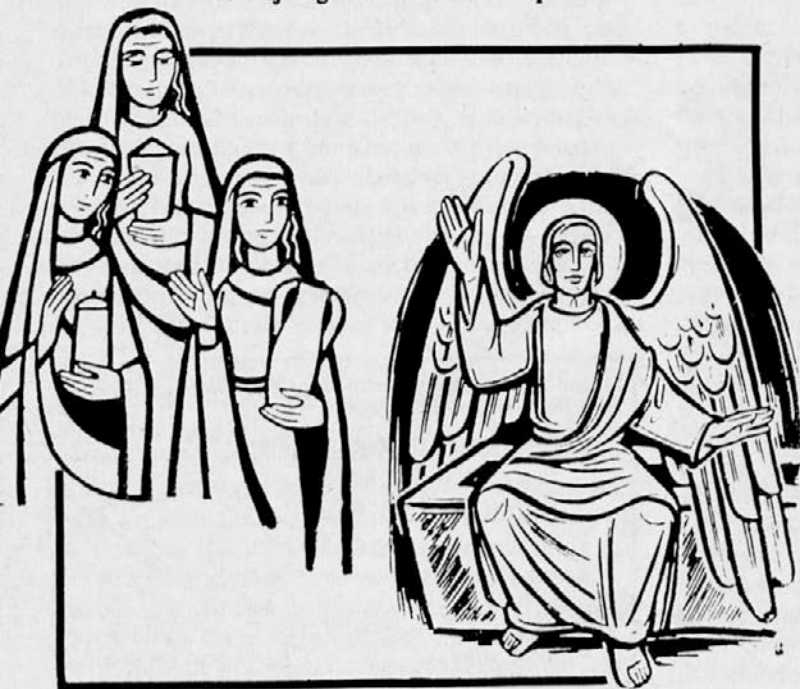
Lepo Te pozdravljamo **Tomaž in Marjeta**,
pa tudi oči in mami **Ponikvar, Adelaide, S. A.**

Že v prejšnji številki Misli bi moral objaviti to pismo zmagovalcev božične slikanice, pa mi je žal zmanjkalo prostora. Zato naj pride v Kotiček danes. Pismo me je tudi spomnilo, da še čakata na nagrado. Čas neverjetno hiti. Saj bosta oprostila, kajne? In tudi ta velikonočna SLIKANICA naj vaju privabi k sodelovanju. Le pridna bodita in pozdravljena! Striček

Dragi Kotičkarji,

tu pa je letošnja **VELIKONOČNA SLIKANICA**, ki vas čaka, da vzamete v roke barvice in se med seboj pomerite, kdo bo najboljši. Želel bi samo, da bi bilo umetnikov čim več. Boste razveselili svojega strička?

Le dajte ga za velikonočne praznike!

TRI KAPLJE KRVI

PTICA IZ RAJA

NA KRIŽ JE PRILETELA,
TRI KAPLJE KRVI JE ZAJELA.

PRVO JE NESLA

NA RAVNO POLJÉ —
TAM KLASI PŠENIČNI ŠUMÉ.

DRUGO JE NESLA

NA VINSKE GORÉ —
TAM GROZDI RUMENI ZORÉ.

TRETJO JE NESLA

NA STRME VRHÉ —
TAM CERKVICE BELE STOJÉ.

OJ, PTICA IZ RAJA,

BLAGOR TI, PTICA,
KI GLEDALA KRISTU SI V LICA!

S TABO DA ZRLI

BI V SVETI OBRAZ,
KO URA PRITEČE IN ČASI

KAREL ŠIROK

Kaj pa SLIKANICA predstavlja?

Če poznate velikonočno zgodbo, ne bo težko uganiti. Angel kot božji poslanec sedi na praznem grobu, iz katerega je vstal Jezus živ tretji dan po velikem petku, ko je za nas umrl na križu. Dobre žene so prišle, da bi mazile truplo Jezusovo, kakor je bila pri Judih navada. Njim je angel oznanil veselo novico: "Vstal je, ni ga več tukaj. Le pogledjte prazen grob, kamor je bil položen, ko je bil snet s križa!..."

To veselo oznanilo velja tudi nam, ki verujemo v vstalega Kristusa in se tega ob velikonočnih praznikih posebej spominjamo. Upam, da boste imeli tudi vsi Kotičkarji lepo veliko noč, da boste šli s starši k praznični maši in k obhajilu. In želim vam seveda tudi veliko lepih pirhov ter drugih velikonočnih dobrot. — Striček

ZAHVALA — Pavla Čuk s hčerkama Marto in Marijo se iskreno zahvaljuje patru Valerijanu in vsem rojakom, ki so obiskovali pokojnega JOŽETA ČUKA, ko je ležal v bolnišnici v Wollongongu. Žal se je njegovo življenje, tudi nam tako dragoceno, izteklo kljub vsej zdravniški pomoči. Bog povrni vsem, ki so se udeležili Jožetovega pogreba, nam izrazili sožalje in nudili cvetje, molili za pokojnika in nam skazovali razne pozornosti in pomoč ob Jožetovi smrti in pogrebu. Bog povrni vsem, kakor zna le on!

**PAVLA ČUK s hčerkama
UNANDERRA, N. S. W.**

MT. MEE, QLD. — Končno smo prejeli že težko pričakovane Misli. Tudi drugi so jih že pogrešali ter smo se telefonično spraševali, kaj je z njimi in če jih je že kdo dobil. No, da se le uredniku ni zgodilo nič hudega, potem je zamuda hitro pozabljena. Pa tudi opravičena. Vsak pameten človek mora razumeti, da so Misli le ena izmed številnih skrbi melbournskega patra. — A da naš mesečnik ob zamudah pogrešamo, je pa tudi razumljivo. Vedno nam prinese kaj zanimivega od vsepovsod. Posebno v zadnjih časih, ko se tudi novice v rodni domovini tako hitro odvijajo.

Zares je zanimivo, kako te novice sprejemamo. Ko se pogovarjam z rojaki, opažam še vedno dosti zbeganih misljev. Zato sem bil toliko bolj vesel dopisa Cvetka Faleža v zadnji številki, ki je na otipljiv način povedal, da se moremo in moramo za svojo usodo pobrigati potom politike. To prepričanje nam je pripočel pred zadnjimi volitvami že naš duhovnik v Caboolture. Še naš krajevni časopis je objavil njegov poziv, da dobro ali slabo vodstvo z volitvami sami ustvarjamo in da smo kristjani dolžni voliti po svoji krščanski vesti.

Razumljivo pa je, da smo Slovenci tako boječi ter imamo pred besedo "politika" čuden odpor. Saj so nas vedno strašili, da je to nevarno, da ni za nas in moramo zato politiko prepustiti partiji, ki že ve kaj in kako. Z drugo besedo: pustiti moramo, da drugi delajo z nami kar hočejo. Sicer pa takim, ki so šli skozi komunistično strahovanje, ni toliko zameriti, da jim je strah zlezel v kosti in se še vedno bojijo. Težje pa razumem tiste, ki iz nekega oportunizma

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

brez vsake podlage še vedno trmasto silijo za Matico. Pri tem sem hvaležen urednikovim besedam na drugi strani platnic zadnje številke, ki so jasne in odločne ter bi jih lahko sprejela za yodilo vsa naša društva in vsi posamezniki. V Brisbanu smo imeli obisk predstavnikov Matice samo enkrat in še dolgo ne bomo pozabili njihovih zahtev, njih poizvedovanja o pozameznikih in končne posledice obiska — razdora med nami. Zato smo se SIM-a na vse načine otepali vsa leta do sedaj. Vsa leta smo izobešali na našem društvenem hribčku slovensko narodno zastavo brez zvezde, ki nas je še najboljše branila pred vsiljivimi obiski...

Res vsakdo gleda na nepričakovane spremembe v svetu in pri nas doma po svoje. Vsakdo ima tudi svoje pripombe. Mene osebno moti spoznanje, da smo ob vseh teh veselih novicah kaj pozabljivi in nehvaležni. Ni dolgo, ko so v Ljubljani v brezupnem položaju v skrbi za osnovne človekove pravice imeli po cerkvah skupne molitve za slovenski narod. Preko TV in časopisov smo tudi lahko videli, kako so v Vzhodni Nemčiji, na Poljskem in drugod tisočglave množice molile s prižganimi svečami v rokah. Ne smemo pozabiti, da je takrat res vse izgledalo obupno. Danes pa imamo po tolikih veselih novicah vsaj upanje, da bo boljše. Kdor je iskren, lahko vidi in prizna, da je Bog še vedno v popolni kontroli nad vsem, posluhuje pa se ljudi na vplivnih mestih, da dosega svoje in uslišuje molitve vernikov. Skoraj nehvaležno se mi zdi, ko berem in slišim o zaslugah Gorbačova, Kučana ipd. Moč molitve je še potrebna in svet je še daleč od resničnega miru in svobode, tudi naša rodna domovina Slovenija. Zato bi rad že zdaj opozoril na našo svetovno akcijo molitve za slovenski narod dne 23. maja, na predvečer praznika Marije Pomagaj. Uredništvo naprošam, da bi vabilo dalo že v aprilsko številko, da tako zvedo za to molitveno

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo**

**JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631**

akcijo vsi pravočasno, četudi se majska izdaja oz. poštna dostava zavleče. Letos naš narod to molitev še posebej potrebuje. In prepričan sem, da je to najmočnejša in najučinkovitejša pot k svobodi in miru.

Iskreno pozdravlja vse — Mirko Cuderman

ZAHVALA — Ob smrti FRANCA ŠPILARJA, ki je nedavno po dolgotrajni bolezni zapustil nas in to solzno dolino, se njegovi sorodniki iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste se z nami tako lepo poslovili od dragega pokojnika. Zahvala našemu verskemu središču v Melbourne — p. Baziliju in sestram — ter vsem udeležencem molitve rožnega venca na predvečer pogreba, svete maše zadušnice in spremljave na pokopališču. Zahvala vsem, ki ste darovali cvetje, ali pa namesto rož v spomin pokojnika poklonili dar Skladu našega bodočega Doma počitka m. Romane v Kew. Naj Bog vsem stotero povrne, kakor zna le on!

Špilarjevi in Hervatinovi,
Melbourne, Vic.

CANBERRA, A. C. T. — Moje pismo velja g. Faležu, uredniku pa zahvala, če ga bo objavil. — Spoštovani g. Falež! Ko prebiram Vaš članek "Politika je vlačuga" v jan.-februarskih "Mislih", sem zares osupnila nad takim naslovom. Prepričana sem, da nisem sama. Če ste hoteli s takim naslovom oz. člankom "vžgat", Vam je uspelo. Mislim, da bo ta članek izpustilo bolj malo bralcev "Misli". A vendar se mi zdi, da ljudje, ki nočejo govoriti o politiki, še ne izkazujejo zaostalosti ali nezainteresiranosti do določenega naroda, ampak preprosto nočejo izgubljati časa, ki je več ali manj dragocen, za prazno ali neprevidno go-

ričenje. To pa iz razloga, ker nekatere osebe, ki predstavljajo naše politikante, samo zlorablajo svoj položaj in s svojim početjem grenijo življenje mnogim. Ker pa nikoli ne veš, kdo je tak, se preprosto izogibaš vseh — z drugimi besedami rečeno: previden si z uporabo ognja, elektrike itd. In ta ugodja vsak uporablja po svoji potrebi in možnosti.

Zato si nikar ne belite glave, če Vam v prihodnje še kdo obrne hrbet, ko se začne pogovor sukati o političnih razmerah v naši rodni domovini. V takem primeru obrniti nekomu hrbet ni samo logično, ampak tudi modro, torej politično. Je to torej del političnega ravnanja in ta nepolitičen človek je že politik, da, kar zelo dober politik. To dejstvo temelji na pregovoru: "Previdnost je mati modrosti!"

Pa naj zaključim in brez zamere! — N. N.

Ker ste za uredništvo pismu dodala svoje ime in polni naslov, sem Vaše brezimensko pismo objavil. S tem pa seveda ni rečeno, da soglašam z vsebino. Pismo samo potrjuje dejstvo, kako apatični smo postali Slovenci do politike, nezaupljivo previdni, da ne rečem boječi. Od tega pa ni daleč do oportunizma, ki ob upanju na osebno korist ne pokaže hrbta, ampak ubogljivo čaka, proti svoji volji posluša in — kima. Samo upam, da bo v domovini dovolj pokončnih značajev, ki bodo na volitvah izrekli svoje prepričanje, da se končno rešimo tistih, ki so nam politiko načrtno tako omrzili. Ob teh mislih z moje strani še več spoštovanja in občudovanja tistim doma, ki se izpostavljajo in trudijo spremeniti porevolucijsko vodstvo naše matične domovine kljub negotovosti in nevarnosti za lastno svobodo. — Pozdravi! Urednik.

ST. ALBANS, VIC. — Najprej bi se rada zahvalila uredništvu in upravi Misli, da kljub časovnim in finančnim težavam naš mesečnik vztraja ter živi iz leta v leto. Vsaj naš list nas družijo vse skupaj in samo Bog daj, da bi bilo še dolgo tako.

Že lani je naše melbournsko versko središče ograničilo "Kleklarski krožek", ki se od takrat sestaja dvakrat na mesec po nedeljski maši. Kleklanja je žal vedno manj, prelepe idrijske čipke vedno redkeje, zato pa se z Oblakovo Milko radi potrudiva ter prenašava svoje znanje tega ročnega dela drugim rokam, ki so voljne sprejeti pouk kleklanja. Prav z užitkom gledam

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

obrazce, ki strmijo v lastno kleklarsko delo ter se vesele svojega napredka. Krožek ima mlade in starejše članice in kako lepa je prilika, da bi se jim pridružilo še več žena in deklet, ki jih ročno delo zanima. Toliko žena je osamljenih, saj gredo včasih moški po svojih potih — kleklanje je odlično sredstvo za preganjanje dolgčasa, naši sestanki pouka pa tudi. Pridružite se nam, boste videle, kako hitro mine čas. Saj pravijo, da sta dobra družba in dober prijatelj najboljše na svetu, pa tudi Boletova Marcela je tako zapela. Bog pa je seveda še najboljši, da ga le ohranimo v svojem življenju, pa nam ni treba nikoli obupati.

Večkrat se spomnim svoje stare matere: njen sin, ki ga je tako lepo učila, se je obrnil proč od Boga. V kotu doma so imeli po stari navadi križ in ko je prišel en večer kasno domov, je v jezi strgal križ iz kota ter ga vrgel skozi okno, da so se Kristusu noge polomile. Naj ima za slučaj, kdor hoče, a dan potem je sin padel in četudi zelo nizko, si je za vedno pokvaril hrbtenico, da še danes ne more hoditi. — Imeti Boga za prijatelja in mu biti zvest, veliko pomeni. Le zaupajmo vanj!

Blagoslovljene velikonočne praznike vsem bralcem Misli — Marija Uršič. Enako tudi Milka Oblak.

SYDNEY, N. S. W. — "Demokracijo" prebiram in kar ne morem si misliti, da je tiskana — v Ljubljani. Njeni članki so odprti in informativni in čudim se korajži vsem, ki so pod njimi podpisani s polnim imenom. Kot vidite, p. urednik, sem jaz še vedno strahopetnež in nočem s svojim imenom v javnost. (Še vedno trdim: ko gre za vero ali načelno prepričanje, strah ne velja. Pokončnost ne pozna bojazni. - Ur.) Skrbi me, kaj imajo domači komunisti za bregom. Spremenili so ime in se prelevili v "socialiste", toda ali se je res spremenilo tudi srce? V "Demokraciji" sem bral v članku Huberta Požarnika: "... Zgodovina pozna marsikaj. Toda še noben imperij ni prostovoljno razpadel, še nikoli niso diktatorji zaukazali svobode, nobena totalitarna država ni sama sebe hote zrušila in nobena komunistična partija na oblasti še ni prostovoljno sestopila. Zato se ne slepimo! ..."

Res, videli bomo, kaj nam bodo prinesle prve volitve z več strankami. Kar nas je vernih, podvojimo v tem času svoje molitve za domovino. S tem bomo na daljavo gotovo lahko največ storili za razvoj demokratizacije naše rodne domovine.

Žal pa opazam, da je tudi med nami veliko oportu-

Četa je zakopala svojo preminulo vojaško mulo. Na spomenik so napisali: "Ta mulo je v življenju pošteno brnila dvanaest vojakov, pet oficirjev, dva generala in eno mino."

Misli, Marec 1990

L. & E. K. Bayside Printing Service

Slovenska tiskarna

Poročna naznanila — Listke za konfete
Krstne Listke — Zahvalne Kartice
Vizitke — Pisemske Glave
Ter vse vrste knjig in računov.

Lastnik Lojze Kovačič

Very Reasonable Prices

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

HEIDELBERG CABINETS

FRANK ARNUŠ

PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

nistov, ki so se ob spremembah doma potuhnili, zdaj pa naenkrat trobijo v naš rog — ne ravno preveč naglas, za slučaj, če bo treba spet spremeniti melodijo. Sem pa že raje boječnež kot pa tisti, ki menja barvo le zaradi svojih koristi. — N. N.

KDO BI VEDEL POVEDATI ...

... kje v Avstraliji se nahaja MIŠA ČERIN ŽIVON. Rojen je bil v Celju dne 4. novembra 1947 v družini Ivana in Cvetanke, ki preko organizacije Rdečega križa sprašujeta za svojim izgubljenim sinom. Miša se je zadnjikrat oglašil domov leta 1972 iz Sydneya, naslova pa žal staršem ni poslal. Po poklicu naj bi bil tehnik. — Če bi kdo bralcev vedel zanj, naj sporoči uredništvu Misli, ali pa naravnost na naslov Rdečega križa: Australian Red Cross Society, Tracing Agency, Red Cross House, 159 Clarence Street, Sydney, N. S. W. 2000.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

DOPOLNJEVANKA

/Ivanka Žabkar/

1. — — — — A
2. — — — — E —
3. — — — I — —
4. — — Z — — —
5. — O — — — —
6. S — — — — —
7. — — — — — A
8. — — — — I —
9. — — — N — —
10. — — I — — —
11. — E — — — —
12. P — — — — —

Da bo malo spremembe za ugankarje, naj bo spet na vrsti Dopolnjevanka. Najti morate dvanajst pravih besed:

1. zlasti kuharica bi brez nje ne mogla kaj; 2. hudo ben; 3. svet med planinama; 4. hitrost, naglica; 5. znana evropska reka; 6. častno; 7. slika; 8. kovanci ga postavljajo; 9. prek vode te popelje; 10. poklic, ki služi samo moškim; 11. vseh grdob grdoba ji pravi pregovor; 12. boječ, strahopeten.

Če ste vstavili vseh dvanajst pravih besed, vam bo srednja vrsta črk od zgoraj navzdol povedala, kakšno ime so nekateri dali našemu svetu.

Rešitev pošljite do 7. aprila na uredništvo.

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno: 1. vrednotim; 9. rime; 10. roti; 11. hladnik; 13. Eva; 14. voz; 17. sto; 19. kis; 20. sir; 21. sod; 23. NUK; 25. up; 26. kos; 28. do; 29. tekač; 31. oves; 32. heci. — Navpično: 1. vrhov; 2. ril; 3. Ema; 4. dede; 5. orla; 6. ton; 7. iti; 8. mikro; 12. Ivo; 15. okop; 16. zid; 17. sin; 18. trud; 21. suho; 22. lok; 24. kosi; 26. kes; 27. šah; 29. te; 30. če.

Rešitev so poslali: Irma Ipavec, Anica Buchgraber, sestre v Slomškovem domu, Jože Grilj, Lidija Čušin, Maria A. Senčar, Stefka Bogataj, Ivan Prelesnik, Slavko Koprivnik, Francka Anžin in Marija Špilar, Ivanka Krempl, Vinko Jager, Anica Cuderman, Jože Štrifof.

Žreb je izbral za nagrado Slavka Koprivnika.

**RESNICA JE KISLA KOT CVIČEK
— PA SE OB NJEJ LE NASMEJEMO**

/Uvoženo
iz domovine/

- + Prepričajte se — predno vas prepričajo!
- + Tudi sovražniki imajo svoje prijatelje.
- + Neumnežem ne prepovejte misliti, ampak govoriti!
- + Čas je sodnik, ki sodi sodnikom.
- + Ko bi revolucija res žrla svoje otroke, bi že zdavnaj bruhala.
- + Kapitalizem je v krizi: ne more več zaposlovati delavcev iz socializma.
- + Na Balkanu: teza — antiteza — proteza.
- + Velika ideja najhitreje obsede majhnega človeka.
- + Na rob propada so nas pripeljali po najkrajši poti.
- + Kjer sekajo drevesa, ostanejo štori.
- + Ko človeka prisilijo, da umolkne, začne misliti.
- + Kult osebnosti je manjše zlo kot kult neosebnosti.
- + Kadar so neumni na oblasti, se pametni delajo neumne, neumni pa pametne.
- + "Ali se partija lahko zmoti?" — "Načelno ja, praktično pa nikdar." — "Kako pa to veste?" — "Vprašali smo partijo."

Zbogom, realsocializem...

Tudi ta slika je iz ljubljanskega tiska

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.
KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.
HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtna spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.
SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.
DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.
MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.
THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.
THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourne. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdonskega trga.

LEPOTE SLOVENSKE CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov žepni izdaji narodnih in ponarodnih pesmi, ki jih pojemo navadno v veseli družbi. Izdal je pesmarico izseljenjski duhovnik C. Turk v Nemčiji. Vredna je cene 5.– dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: nas **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Nas bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:

ANGIE - CHARLES - or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.../

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666

